

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการแก้ไขปัญหาคาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม และกลุ่มที่ 3 ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่พักอาศัยอยู่ในหมู่ที่ 7,10,15 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 362 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามตอบกลับ จำนวน 362 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 362 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างและการได้รับแบบสอบถามตอบกลับ

แบบสอบถาม	จำนวน (ฉบับ)	คิดเป็นร้อยละ
แบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มตัวอย่าง	362	100.00
แบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับ	362	100.00
แบบสอบถามที่ไม่ได้รับการตอบกลับ	-	-
แบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับและมีความสมบูรณ์	362	100.00

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา สูงสุด อาชีพ ตำแหน่งงาน จำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง จำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง ลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละและค่าความถี่ โดยแบ่งผู้ตอบแบบสอบถามเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำนวน 37 คน
2. กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำนวน 29 คน
3. กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำนวน 296 คน

มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำนวน 37 คน จำแนกตามเพศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ เป็นเพศชาย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	37	100.00
หญิง	0	0.00
รวม	37	100.00

1.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำนวน 29 คน จำแนกตามเพศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 93.10 และเพศหญิง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	27	93.10
หญิง	2	6.90
รวม	29	100.00

1.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน
จำแนกตามเพศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3
ประชาชน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 64.86 และเพศหญิง จำนวน 104
คน คิดเป็นร้อยละ 35.14 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	192	64.86
หญิง	104	35.14
รวม	296	100.00

2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ
จำนวน 37 คน จำแนกตามอายุ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1
ข้าราชการ ส่วนใหญ่ มีอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 45.94 รองลงมา อายุ 41 – 50
ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 43.24 อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41 และอายุ
มากกว่า 60 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
31 – 40 ปี	2	5.41
41 – 50 ปี	16	43.24
51 – 60 ปี	17	45.94
มากกว่า 60 ปี	2	5.41
รวม	37	100.00

2.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำนวน 29 คน จำแนกตามอายุ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม ส่วนใหญ่ มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 51.72 รองลงมา อายุ 51 - 60 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 24.14 อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.24 และอายุ มากกว่า 60 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
31 – 40 ปี	5	17.24
41 – 50 ปี	15	51.72
51 – 60 ปี	7	24.14
มากกว่า 60 ปี	2	6.90
รวม	29	100.00

2.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำนวน 296 คน จำแนกตามอายุ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน ส่วนใหญ่ มีอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 41.89 รองลงมา อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 31.76 อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.85 อายุ มากกว่า 60 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11 และอายุ 21 - 30 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.39 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21 – 30 ปี	13	4.39
31 – 40 ปี	41	13.85
41 – 50 ปี	94	31.76

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
51 – 60 ปี	124	41.89
มากกว่า 60 ปี	24	8.11
รวม	296	100.00

3. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำนวน 37 คน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 56.76 รองลงมา มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 27.03 มีการศึกษาสูงสุดระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41 มีการศึกษาสูงสุดระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 มีการศึกษาสูงสุดระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 มีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 และมีการศึกษาสูงสุดระดับอนุปริญญา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปวช.	1	2.70
ปวท.	1	2.70
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1	2.70
ปวส.	2	5.41
อนุปริญญา	1	2.70
ปริญญาตรี	21	56.76
รวม	37	100.00

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาโท	10	27.03
รวม	37	100.00

3.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำนวน 29 คน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ประชาสังคม ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 44.83 รองลงมา มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท จำนวน 6 รูป คิดเป็นร้อยละ 20.68 มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.24 มีการศึกษาสูงสุดระดับปวส. จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 มีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 มีการศึกษาสูงสุดระดับปวช. จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 และมีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	1	3.45
ปวช.	1	3.45
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1	3.45
ปริญญาโท	6	20.68
ปวส.	2	6.90
ปริญญาตรี	13	44.83
ปริญญาโท	5	17.24
รวม	29	100.00

3.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำนวน 296 คน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ประชาชน ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุด ระดับประถมศึกษา จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 32.09 รองลงมา มีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 24.66 มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.18 มีการศึกษาสูงสุดระดับปวช. จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.46 มีการศึกษาสูงสุดระดับปวส. จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.77 มีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.73 มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.38 มีการศึกษาสูงสุดระดับปวท. จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 และมีการศึกษาสูงสุดระดับอนุปริญญา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.03 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	95	32.09
มัธยมศึกษาตอนต้น	73	24.66
ปวช.	28	9.46
ปวท.	8	2.70
มัธยมศึกษาตอนปลาย	14	4.73
ปวส.	23	7.77
อนุปริญญา	6	2.03
ปริญญาตรี	39	13.18
ปริญญาโท	10	3.38
รวม	296	100.00

4. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำนวน 37 คน จำแนกตามอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ข้าราชการ ส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมามีอาชีพ ข้าราชการบำนาญ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.62 มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 24.32 และมีอาชีพพนักงานของรัฐ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	18	48.65
พนักงานของรัฐ	2	5.41
ข้าราชการบำนาญ	8	21.62
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	9	24.32
รวม	37	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ บางส่วนได้เกษียณอายุราชการแล้ว และประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว

4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำนวน 29 คน จำแนกตามอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ประชาสังคม ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 27.59 รองลงมามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 24.14 ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.69 มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.79 และมีอาชีพลูกจ้างเอกชน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.79 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	13.79
ลูกจ้างเอกชน	4	13.79
เกษตรกร	8	27.59
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	7	24.14
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	6	20.69
รวม	29	100.00

4.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำนวน 296 คน จำแนกตามอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ประชาชน ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.68 รองลงมามีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.62 มีอาชีพลูกจ้างเอกชน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11.82 มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.46 มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.07 และไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.35 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	15	5.07
ลูกจ้างเอกชน	35	11.82
รับจ้างทั่วไป	64	21.62
เกษตรกร	150	50.68
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	28	9.46
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4	1.35
รวม	296	100.00

5. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งงาน

5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำนวน 37 คน จำแนกตามตำแหน่งงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ข้าราชการ ส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานผู้บริหารหน่วยงานรัฐ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 29.72 รองลงมามีตำแหน่งงานอดีตผู้บริหารหน่วยงานรัฐ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22 มีตำแหน่งงานเจ้าหน้าที่/พนักงานรัฐ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22 มีตำแหน่งงานกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22 มีตำแหน่งงานอดีตกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22 และมีตำแหน่งงานอดีตเจ้าหน้าที่/พนักงานรัฐ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหารหน่วยงานรัฐ	11	29.72
อดีตผู้บริหารหน่วยงานรัฐ	6	16.22
เจ้าหน้าที่/พนักงานรัฐ	6	16.22
อดีตเจ้าหน้าที่/พนักงานรัฐ	2	5.40
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	6	16.22
อดีตกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	6	16.22
รวม	37	100.00

5.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำนวน 29 คน จำแนกตามตำแหน่งงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม ส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานผู้บริหารสโมสร โรตารีจอมทอง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.79 รองลงมา มีตำแหน่งงานสมาชิกพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชน หมู่ที่ 7,10,15 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.33 มีตำแหน่งงานอดีตสมาชิกพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชน หมู่ที่ 7,10,15 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.33 มีตำแหน่งงานเจ้าอาวาส จำนวน 2 รูป คิดเป็นร้อยละ 6.90 มีตำแหน่งงานรองเจ้าอาวาส จำนวน 2 รูป คิดเป็นร้อยละ 6.90 มีตำแหน่งงานผู้ช่วยเจ้าอาวาส

จำนวน 2 รูป คิดเป็นร้อยละ 6.90 มีตำแหน่งงานผู้บริหารเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรภาคเหนือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 มีตำแหน่งงานสมาชิกพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชน หมู่ที่ 6,11 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 มีตำแหน่งงานอดีตสมาชิกพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชน หมู่ที่ 6,11 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 มีตำแหน่งงานประธานเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 มีตำแหน่งงานรองประธานเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 มีตำแหน่งงานอดีตนายกสโมสร โรตารีจอมทอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 มีตำแหน่งงานอดีตนายกสโมสร โรตารีจอมทอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 มีตำแหน่งงานอดีตนายกที่ 1 สโมสร โรตารีจอมทอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 มีตำแหน่งงานอดีตนายกที่ 2 สโมสร โรตารีจอมทอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 และมีตำแหน่งงานอดีตเลขาธิการสโมสร โรตารีจอมทอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เจ้าอาวาส	2	6.90
รองเจ้าอาวาส	2	6.90
ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	2	6.90
ผู้บริหารสโมสรโรตารีจอมทอง	4	13.79
ผู้บริหารเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรภาคเหนือ	2	6.90
ประธานเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง	1	3.45
รองประธานเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง	1	3.45

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ตำแหน่งงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อดีตประธานเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง	1	3.45
อดีตนายกสโมสรโรตารีจอมทอง	1	3.45
อดีตอุปนายกที่ 1 สโมสรโรตารีจอมทอง	1	3.45
อดีตอุปนายกที่ 2 สโมสรโรตารีจอมทอง	1	3.45
อดีตเลขานุการสโมสรโรตารีจอมทอง	1	3.45
สมาชิกพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชน หมู่ที่ 7,10,15	3	10.33
สมาชิกพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชน หมู่ที่ 6,11	2	6.90
อดีตสมาชิกพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชนหมู่ที่ 7,10,15	3	10.33
อดีตสมาชิกพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชน หมู่ที่ 6,11	2	6.90
รวม	29	100.00

6. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง

6.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำนวน 37 คน จำแนกตามจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ ส่วนใหญ่มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งน้อยกว่า 6 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็น

ร้อยละ 51.35 รองลงมา มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 6-10 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.62 มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 11-15 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81 มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 16-20 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81 และมีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 21-25 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำแนกตามจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง

จำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 ปี	19	51.35
6 – 10 ปี	8	21.62
11 – 15 ปี	4	10.81
16 – 20 ปี	4	10.81
21 – 25 ปี	2	5.41
รวม	37	100.00

6.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำนวน 29 คน จำแนกตามจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม ส่วนใหญ่มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งน้อยกว่า 6 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 51.73 รองลงมา มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 6-10 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.79 มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 21-25 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.79 มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 26-30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.34 มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 16-20 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 และมีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 31-35 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำแนกตามจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง

จำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 ปี	15	51.73
6 – 10 ปี	4	13.79
16 – 20 ปี	2	6.90
21 – 25 ปี	4	13.79
26 – 30 ปี	3	10.34
31 – 35 ปี	1	3.45
รวม	29	100.00

6.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชนจำนวน 296 คน จำแนกตามจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน ส่วนใหญ่มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 41-45 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23.65 รองลงมา มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 36-40 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 19.93 มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 31-35 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.26 มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 26-30 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.15 มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 21-25 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.12 มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งมากกว่า 45 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.76 มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 16-20 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.07 มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 11-15 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.71 มีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง 6-10 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.01 และมีจำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งน้อยกว่า 6 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.34 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำแนกตามจำนวนปีที่อยู่
ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง

จำนวนปีที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 ปี	1	0.34
6 – 10 ปี	3	1.01
11 – 15 ปี	11	3.71
16 – 20 ปี	15	5.07
21 – 25 ปี	27	9.12
26 – 30 ปี	33	11.15
31 – 35 ปี	57	19.26
36 – 40 ปี	59	19.93
41 – 45 ปี	70	23.65
มากกว่า 45 ปี	20	6.76
รวม	296	100.00

7. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

7.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำนวน 37 คน จำแนกตามจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ ส่วนใหญ่มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 6-10 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 35.13 รองลงมา มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งน้อยกว่า 6 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.92 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 11-15 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็น ร้อยละ 18.92 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 16-20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22 และมีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 21-25 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำแนกตามจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

จำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 ปี	7	18.92
6 – 10 ปี	13	35.13
11 – 15 ปี	7	18.92
16 – 20 ปี	6	16.22
21 – 25 ปี	4	10.81
รวม	37	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ บางส่วนเป็นข้าราชการที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งน้อยกว่า 6 ปี แล้วย้ายไปรับราชการในส่วนกลาง แต่ยังมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกรณีความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงดังกล่าว ทำให้มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งมากกว่า 6 ปี

7.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำนวน 29 คน จำแนกตามจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม ส่วนใหญ่มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 21-25 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 24.14 รองลงมา มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งน้อยกว่า 6 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.69 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 6-10 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.24 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 16-20 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.24 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 26-30 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.79 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 11-15 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 และมีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 31-35 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำแนกตามจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

จำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 ปี	6	20.69
6 – 10 ปี	5	17.24
11 – 15 ปี	1	3.45
16 – 20 ปี	5	17.24
21 – 25 ปี	7	24.14
26 – 30 ปี	4	13.79
31 – 35 ปี	1	3.45
รวม	29	100.00

7.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชนจำนวน 296 คน จำแนกตามจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 กลุ่มประชาชน ส่วนใหญ่มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 41-45 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23.65 รองลงมา มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 36-40 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 19.93 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 31-35 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.26 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 26-30 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.15 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 21-25 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.12 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งมากกว่า 45 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.76 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 16-20 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.07 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 11-15 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.71 มีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง 6-10 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.01 และมีจำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งน้อยกว่า 6 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.34 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำแนกตามจำนวนปี ที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

จำนวนปีที่เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 ปี	1	0.34
6 – 10 ปี	3	1.01
11 – 15 ปี	11	3.71
16 – 20 ปี	15	5.07
21 – 25 ปี	27	9.12
26 – 30 ปี	33	11.15
31 – 35 ปี	57	19.26
36 – 40 ปี	59	19.93
41 – 45 ปี	70	23.65
มากกว่า 45 ปี	20	6.76
รวม	296	100.00

8. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

8.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำนวน 37 คน จำแนกตามลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ ส่วนใหญ่มีลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็นผู้บริหารและอดีตผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนตำบลบ้านแปะซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารงานท้องถิ่น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22 รองลงมา มีลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็นผู้ใหญ่บ้านและอดีตผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งปกครองราษฎรที่อยู่ในเขตหมู่ที่ 7, 10, 15 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22 มีลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็นผู้บริหารและอดีตผู้บริหารสำนักงานธารักษ์พื้นที่เชียงใหม่ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ปกครองดูแลที่ดินที่เวนคืน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81 มีลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็นผู้บริหารและอดีตผู้บริหารการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใช้ประโยชน์ในที่ดินที่เวนคืน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81 มี

ลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็นนายอำเภอจอมทอง ปลัดอำเภอจอมทอง อดีต
นายอำเภอจอมทอง อดีตปลัดอำเภอจอมทอง ซึ่งปกครองท้องที่อำเภอจอมทอง จำนวน 4 คน คิด
เป็นร้อยละ 10.81 มีลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็นผู้ใหญ่บ้านและอดีตผู้ใหญ่บ้าน
ซึ่งปกครองราษฎรที่อยู่ในเขตหมู่ที่ 6, 11 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81 มีลักษณะการเกี่ยวข้องกับ
กรณีความขัดแย้งเป็นผู้บริหารและอดีตผู้บริหารกรมชลประทานซึ่งเป็นหน่วยงานที่เวนคืนที่ดิน
จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11 มีลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็นผู้บริหารและอดีต
ผู้บริหารนิคมสร้างตนเองเขื่อนภูมิพล จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลที่ดินที่ภาครัฐ
จัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11 มีลักษณะการ
เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็นกำนันและอดีตกำนันตำบลบ้านแปะ ซึ่งปกครองราษฎรที่อยู่ใน
เขตตำบลบ้านแปะ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 และมีลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความ
ขัดแย้งเป็นเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาจอมทอง ซึ่งปฏิบัติงานในท้องที่อำเภอจอมทอง
จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำแนกตามลักษณะการ
เกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

ลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความ ขัดแย้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหารและอดีตผู้บริหาร สำนักงานธนารักษ์พื้นที่เชียงใหม่ซึ่ง เป็นหน่วยงานที่ปกครองดูแลที่ดินที่ เวนคืน	4	10.81
ผู้บริหารและอดีตผู้บริหารการ ไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยซึ่ง เป็นหน่วยงานที่ใช้ประโยชน์ที่ดิน ที่เวนคืน	4	10.81
ผู้บริหารและอดีตผู้บริหารกรม ชลประทานซึ่งเป็นหน่วยงานที่เวนคืน ที่ดิน	3	8.11

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นายอำเภอจอมทอง ปลัดอำเภอจอมทอง อดีตนายอำเภอจอมทอง อดีตปลัดอำเภอจอมทอง ซึ่งปกครองท้องที่อำเภอจอมทอง	4	10.81
เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาจอมทอง ซึ่งปฏิบัติงานในท้องที่อำเภอจอมทอง	1	2.70
ผู้บริหารและอดีตผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนตำบลบ้านแปะ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารงานท้องถิ่น	6	16.22
ผู้บริหารและอดีตผู้บริหารนิคมสร้างตนเองเขื่อนภูมิพล จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	3	8.11
กำนันและอดีตกำนันตำบลบ้านแปะ ซึ่งปกครองราษฎรที่อยู่ในเขตตำบลบ้านแปะ	2	5.40
ผู้ใหญ่บ้านและอดีตผู้ใหญ่บ้านซึ่งปกครองราษฎรที่อยู่ในเขตหมู่ที่ 7, 10, 15	6	16.22
ผู้ใหญ่บ้านและอดีตผู้ใหญ่บ้านซึ่งปกครองราษฎรที่อยู่ในเขตหมู่ที่ 6, 11	4	10.81
รวม	37	100.00

8.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำนวน 29 คน จำแนกตามลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม ส่วนใหญ่มีลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็นผู้นำชุมชน ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความขัดแย้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 65.52 รองลงมามีลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็นผู้บริหารและอดีตผู้บริหารสโมสรโรตารีจอมทอง ซึ่งเป็น หน่วยงานประชาสังคม ในพื้นที่อำเภอจอมทอง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 27.58 และมีลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็นผู้บริหารเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรภาคเหนือ ซึ่งเป็นหน่วยงาน NGO จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ตามลำดับ ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำแนกตามลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

ลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้นำชุมชนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความขัดแย้ง	19	65.52
ผู้บริหารและอดีตผู้บริหารสโมสรโรตารีจอมทอง ซึ่งเป็นหน่วยงานประชาสังคมในพื้นที่อำเภอจอมทอง	8	27.58
ผู้บริหารเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรภาคเหนือ ซึ่งเป็นหน่วยงาน NGO	2	6.90
รวม	29	100.00

8.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำนวน 296 คน จำแนกตามลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน ส่วนใหญ่มีลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็นประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 93.58 รองลงมามีลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้งเป็น

ประชาชนที่ซื้อสิทธิ์จากผู้ถือครองเดิมและเป็นผู้ถือครองรายใหม่ในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.42 ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำแนกตามลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง

ลักษณะการเกี่ยวข้องกับกรณีความขัดแย้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	277	93.58
ประชาชนที่ซื้อสิทธิ์จากผู้ถือครองเดิมและเป็นผู้ถือครองรายใหม่ในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม. 2257	19	6.42
รวม	296	100.00

ตอนที่ 2 สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยใช้สถิติความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) อธิบายความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ และใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ของ John W. Best (1970: 190) อธิบายระดับความสำคัญของสาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม. 2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับความสำคัญของสาเหตุความขัดแย้งมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับความสำคัญของสาเหตุความขัดแย้งมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับความสำคัญของสาเหตุความขัดแย้งปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับความสำคัญของสาเหตุความขัดแย้งน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับความสำคัญของสาเหตุความขัดแย้งน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำนวน 37 คน มีดังนี้

1. ก่อนการกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$)
2. ภาครัฐนำนโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเวนคืน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$)
3. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไม่ได้รับประโยชน์จากการที่ภาครัฐนำนโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$)
4. ภาครัฐได้กำหนดแนวเขตในการเวนคืนที่ดิน เกินความจำเป็นในการใช้ประโยชน์ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)
5. ภาครัฐไม่ได้ใช้ที่ดินที่เวนคืนเฉพาะการจัดสร้างอ่างเก็บน้ำสำหรับเขื่อนภูมิพลเพื่อการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำและการชลประทาน แต่มีการนำที่ดินที่เวนคืนบางส่วนไปใช้งานอื่นด้วย เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$)
6. ภาครัฐไม่ได้จัดสร้างระบบชลประทานเหนือเขื่อนภูมิพล เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในการเวนคืนที่ดินครั้งนี้ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$)
7. ภาครัฐได้นำที่ดินที่ถูกเวนคืนบางส่วนไปใช้เพื่อประโยชน์ในราชการอื่น เช่น สร้างที่ทำการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตำบลบ้านแปะ เป็นต้น เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$)
8. ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดิน ได้ใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนบางส่วน เป็นที่สาธารณะของชุมชน เช่น ศาลาประชาคม สวนสาธารณะและลานกีฬา เป็นต้น เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$)
9. มีบุคคล และ/หรือ กลุ่มบุคคลซื้อสิทธิการครอบครองที่ดินบางส่วนจากผู้ครอบครองที่ดินเดิมที่ถูกภาครัฐเวนคืนที่ดิน เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$)
10. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนที่จะถูกเวนคืนที่ดินให้ทราบเหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ในการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)
11. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนให้ทราบผลประโยชน์ที่ประเทศชาติจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

12. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนให้ทราบผลกระทบทางลบที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$)

13. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับมาตรการบรรเทาความเดือดร้อนที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$)

14. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะเกี่ยวกับการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$)

15. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$)

16. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$)

17. เมื่อมีการดำเนินการเวนคืนที่ดินแล้ว ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$)

18. การเวนคืนที่ดินครั้งนี้ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$)

19. ภาครัฐได้ดำเนินการตามกฎหมายการเวนคืนที่ดิน เพื่อเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ถูกเวนคืน โดยไม่สนใจความเดือดร้อนของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$)

20. ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงเหตุผลที่จะใช้ประโยชน์ในที่ดินให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินทราบอย่างชัดเจน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$)

21. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืนเพื่ออยู่อาศัยตามเดิม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$)

22. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืนเพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามเดิม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$)

23. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืนเพื่อประกอบอาชีพค้าขายตามเดิม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

24. ภาครัฐอ้างความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดเงินชดเชยและการจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนให้ประชาชน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$)

25. การกำหนดเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนไม่ได้รวมค่าชดเชยการสูญเสียอาชีพและค่าชดเชยที่เป็นต้นทุนทางสังคมไว้ด้วย เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$)

26. การจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนเป็นไปอย่างล่าช้า เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$)

27. การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อ ปี พ.ศ. 2502 ในอัตราไร่ละ 600 บาท ไม่มีความเหมาะสม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

28. การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ. 2516 ในอัตราไร่ละ 1,500 บาท และ 2,000 บาท ไม่มีความเหมาะสม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$)

29. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐไม่มีการสำรวจความต้องการวิธีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$)

30. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีวิธีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยแต่แตกต่างจากวิธีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ถูกเวนคืน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$)

31. ในการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและวิธีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$)

32. ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืนไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยแต่ไม่มีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$)

33. ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดบริเวณที่ดินที่จะจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$)

34. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยแต่ มีสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$)

35. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยแต่ ไม่มีแหล่งน้ำ หรืออยู่ไกลจากแหล่งน้ำ ไม่สามารถประกอบอาชีพการเกษตรหรือใช้อุปโภคบริโภคได้อย่างเพียงพอ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$)

36. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยแต่ ไม่มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอต่อการดำรงชีพ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$)

37. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคลองเตย จำนวน 5 ไร่ ต่อครอบครัว ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$)

38. ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืน ไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคลองเตย ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดีกว่าที่ดินที่ถูกเวนคืน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$)

39. การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ไปยังสถานที่แห่งใหม่ ที่อำเภอคลองเตย ภาครัฐไม่ได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$)

40. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนในพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$)

41. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนที่อยู่รอบพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)

42. การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ประชาชนไม่สามารถนำวัฒนธรรมของชุมชนเดิมไปใช้ในการดำรงชีพในพื้นที่ที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ที่อำเภอคลองเตย เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$)

43. ภาครัฐใช้ความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดโครงสร้างทางสังคมให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$)

44. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐ ไม่ได้พิจารณาอดีตความเป็นมาและวัฒนธรรมของชุมชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$)

45. นโยบายเวนคืนที่ดินทำให้พื้นที่โดยรอบที่ดินที่ถูกเวนคืน ไม่มีศักยภาพในเชิงเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับน้อย ($\bar{X} = 2.41$)

46. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐทำให้ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดิน อังสิทธิเข้าไปใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนจากประชาชน เพื่ออยู่อาศัยและทำกิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$)

ตามรายละเอียดตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชน ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการ

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
1. ก่อนการกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	5 (13.51)	23 (62.16)	9 (24.32)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.89	0.606	มาก
2. ภาครัฐนํานโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเวนคืน	4 (10.81)	22 (59.46)	11 (29.73)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.81	0.608	มาก
3. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไม่ได้รับประโยชน์จากการที่ภาครัฐนํานโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ	1 (2.70)	19 (51.35)	14 (37.84)	3 (8.11)	0 (0.00)	3.49	0.683	ปานกลาง
4. ภาครัฐได้กำหนดแนวเขตในการเวนคืนที่ดิน เกินความจำเป็นในการใช้ประโยชน์	4 (10.81)	19 (51.35)	13 (35.14)	1 (2.70)	0 (0.00)	3.70	0.692	มาก
5. ภาครัฐไม่ได้ใช้ที่ดินที่เวนคืนเฉพาะการจัดสร้างอ่างเก็บน้ำสำหรับเขื่อนภูมิพลเพื่อการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำและการชลประทาน แต่มีการนำที่ดินที่เวนคืนบางส่วนไปใช้งานอื่นด้วย	4 (10.81)	14 (37.84)	15 (40.54)	4 (10.81)	0 (0.00)	3.49	0.826	ปานกลาง
6. ภาครัฐไม่ได้จัดสร้างระบบชลประทานเหนือเขื่อนภูมิพลเพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ ในการเวนคืนที่ดินครั้งนี้	5 (13.51)	18 (48.65)	13 (35.14)	1 (2.70)	0 (0.00)	3.73	0.722	มาก

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
7. ภาครัฐได้นำที่ดินที่ถูกเวนคืนบางส่วนไปใช้เพื่อประโยชน์ในราชการอื่น เช่น สร้างที่ทำการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ตำบลบ้านแปะ เป็นต้น	1 (2.70)	10 (27.03)	20 (54.05)	6 (16.22)	0 (0.00)	3.16	0.717	ปานกลาง
8. ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดินได้ใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนบางส่วน เป็นที่สาธารณะของชุมชน เช่น ศาลาประชาคม สวนสาธารณะและลานกีฬา เป็นต้น	2 (5.41)	14 (37.84)	19 (51.35)	2 (5.41)	0 (0.00)	3.43	0.679	ปานกลาง
9. มีบุคคล และ/หรือ กลุ่มบุคคลซื้อสิทธิการครอบครองที่ดินบางส่วนจากผู้ครอบครองที่ดินเดิมที่ถูกภาครัฐเวนคืนที่ดิน เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	1 (2.70)	17 (45.95)	17 (45.95)	2 (5.41)	0 (0.00)	3.46	0.641	ปานกลาง
10. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนที่จะถูกเวนคืนที่ดิน ให้ทราบเหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ในการเวนคืนที่ดิน	5 (13.51)	22 (59.46)	10 (27.03)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.86	0.622	มาก
11. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน ให้ทราบผลประโยชน์ที่ประเทศชาติจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน	6 (16.22)	20 (54.05)	11 (29.73)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.86	0.664	มาก

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐ กับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลง หมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับ ความ สำคัญ ของ สาเหตุ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
12. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐ ไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับ ประชาชน ให้ทราบผลกระทบ ทางลบที่ประชาชนจะได้รับจาก การเวนคืนที่ดิน	7 (18.92)	21 (56.76)	9 (24.32)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.95	0.655	มาก
13. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐ ไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับ ประชาชนเกี่ยวกับมาตรการบรรเทา ความเดือดร้อนที่ประชาชนจะได้รับ จากการเวนคืนที่ดิน	8 (21.62)	14 (37.84)	15 (40.54)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.81	0.765	มาก
14. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้า มามีส่วนร่วมในการเสนอแนะ เกี่ยวกับการเวนคืนที่ดิน	5 (13.51)	20 (54.05)	11 (29.73)	1 (2.70)	0 (0.00)	3.78	0.703	มาก
15. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้า มามีส่วนร่วมในการดำเนินการ เวนคืนที่ดิน	4 (10.81)	20 (54.05)	12 (32.43)	1 (2.70)	0 (0.00)	3.73	0.684	มาก
16. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้า มา มี ส ่วน ร ่วม ใน ก าร ร ับ ผลประโยชน์จากการเวนคืนที่ดิน	7 (18.92)	15 (40.54)	14 (37.84)	1 (2.70)	0 (0.00)	3.76	0.785	มาก
17. เมื่อมีการดำเนินการเวนคืน ที่ดินแล้ว ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การประเมินผลการเวนคืนที่ดิน	8 (21.62)	12 (32.43)	17 (45.95)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.76	0.785	มาก

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐ กับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลง หมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับ ความ สำคัญ ของ สาเหตุ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
18. การเวนคืนที่ดินครั้งนี้ไม่ได้ ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ	13 (35.14)	20 (54.05)	3 (8.11)	1 (2.70)	0 (0.00)	4.22	0.703	มาก
19. ภาครัฐได้ดำเนินการตาม กฎหมายการเวนคืนที่ดิน เพื่อเข้าใช้ ประโยชน์ในที่ดินที่ถูกเวนคืน โดย ไม่สนใจความเดือดร้อนของ ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	0 (0.00)	10 (27.03)	16 (43.24)	8 (21.62)	3 (8.11)	2.89	0.894	ปาน กลาง
20. ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงเหตุผลที่ จะใช้ประโยชน์ในที่ดิน ให้ ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินทราบ อย่างชัดเจน	7 (18.92)	9 (24.32)	21 (56.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.62	0.783	มาก
21. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูก เวนคืนเพื่ออยู่อาศัยตามเดิม	11 (29.73)	14 (37.84)	12 (32.43)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.97	0.788	มาก
22. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูก เวนคืน เพื่อประกอบอาชีพ เกษตรกรรมตามเดิม	16 (43.24)	16 (43.24)	5 (13.51)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.30	0.692	มาก
23. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูก เวนคืน เพื่อประกอบอาชีพค้าขาย ตามเดิม	1 (2.70)	14 (37.84)	20 (54.05)	2 (5.41)	0 (0.00)	3.38	0.630	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
24. ภาครัฐอ้างความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดเงินชดเชยและการจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดิน ที่ถูกเวนคืนให้ประชาชน	1 (2.70)	17 (45.95)	18 (48.65)	1 (2.70)	0 (0.00)	3.49	0.598	ปานกลาง
25. การกำหนดเงินชดเชยค่าที่ดิน ที่ถูกเวนคืนไม่ได้รวมค่าชดเชยการสูญเสียอาชีพและค่าชดเชยที่เป็นต้นทุนทางสังคมไว้ด้วย	6 (16.22)	21 (56.76)	10 (27.03)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.89	0.649	มาก
26. การจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนเป็นไปอย่างล่าช้า	3 (8.11)	23 (62.16)	11 (29.73)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.78	0.576	มาก
27. การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ.2502 ในอัตราไร่ละ 600 บาท ไม่มีความเหมาะสม	6 (16.22)	20 (54.05)	11 (29.73)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.86	0.664	มาก
28. การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ. 2516 ในอัตราไร่ละ 1,500 บาท และ 2,000 บาท ไม่มีความเหมาะสม	6 (16.22)	19 (51.35)	12 (32.43)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.84	0.678	มาก
29. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐไม่มีการสำรวจความต้องการวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	5 (13.51)	24 (64.86)	8 (21.62)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.92	0.587	มาก

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐ กับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลง หมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับ ความ สำคัญ ของ สาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
35. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรร ทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืน ที่ดินที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีแหล่งน้ำ หรืออยู่ไกลจากแหล่งน้ำ ไม่ สามารถประกอบอาชีพการเกษตร หรือใช้อุปโภคบริโภคได้อย่าง เพียงพอ	8 (21.62)	15 (40.54)	14 (37.84)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.84	0.754	มาก
36. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทน ให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่ อำเภอคอยเต่า ไม่มีระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอต่อการดำรงชีพ	4 (10.81)	20 (54.05)	13 (35.14)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.76	0.633	มาก
37. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอ คอยเต่า จำนวน 5 ไร่ ต่อครอบครัว ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ	5 (13.51)	20 (54.05)	11 (29.73)	1 (2.70)	0 (0.00)	3.78	0.703	มาก
38. ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจาก ที่ดินที่ถูกเวนคืน ไปยังที่ดินที่ ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดีกว่า ที่ดินที่ถูกเวนคืน	6 (16.22)	21 (56.76)	10 (27.03)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.89	0.649	มาก
39. การอพยพย้ายถิ่นฐานของ ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไปยัง สถานที่แห่งใหม่ ที่อำเภอคอยเต่า ภาครัฐไม่ได้รับฟังความคิดเห็น ของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	7 (18.92)	24 (64.86)	6 (16.22)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.03	0.592	มาก

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
40. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนในพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน	8 (21.62)	15 (40.54)	14 (37.84)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.84	0.754	มาก
41. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนที่อยู่รอบพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน	4 (10.81)	18 (48.65)	15 (40.54)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.70	0.652	มาก
42. การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ประชาชนไม่สามารถนำวัฒนธรรมของชุมชนเดิมไปใช้ในการดำรงชีพในพื้นที่ที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ที่อำเภอคอยเต่า	3 (8.11)	21 (56.76)	11 (29.73)	2 (5.41)	0 (0.00)	3.68	0.700	มาก
43. ภาครัฐใช้ความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดโครงสร้างทางสังคมให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	2 (5.41)	8 (21.62)	23 (62.16)	3 (8.11)	1 (2.70)	3.19	0.765	ปานกลาง
44. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐไม่ได้พิจารณาอดีตความเป็นมาและวัฒนธรรมของชุมชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	4 (10.81)	25 (67.57)	6 (16.22)	2 (5.41)	0 (0.00)	3.84	0.678	มาก
45. นโยบายเวนคืนที่ดินทำให้พื้นที่โดยรอบที่ดินที่ถูกเวนคืนไม่มีศักยภาพในเชิงเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น	0 (0.00)	2 (5.41)	16 (43.24)	14 (37.84)	5 (13.51)	2.41	0.787	น้อย

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
46. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐทำให้ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดิน อ้างสิทธิเข้าไปใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนจากประชาชน เพื่อยุ่อาศัยและทำกิน	3 (8.11)	14 (37.84)	19 (51.35)	1 (2.70)	0 (0.00)	3.51	0.683	มาก

ผลการวิเคราะห์สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำนวน 29 คน มีดังนี้

1. ก่อนการกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$)
2. ภาครัฐน่านโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเวนคืน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$)
3. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไม่ได้รับประโยชน์จากการที่ภาครัฐน่านโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$)
4. ภาครัฐได้กำหนดแนวเขตในการเวนคืนที่ดิน เกินความจำเป็นในการใช้ประโยชน์ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$)
5. ภาครัฐไม่ได้ใช้ที่ดินที่เวนคืนเฉพาะการจัดสร้างอ่างเก็บน้ำสำหรับเขื่อนภูมิพลเพื่อการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำและการชลประทาน แต่มีการนำที่ดินที่เวนคืนบางส่วนไปใช้งานอื่นด้วย เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$)
6. ภาครัฐไม่ได้จัดสร้างระบบชลประทานเหนือเขื่อนภูมิพล เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในการเวนคืนที่ดินครั้งนี้ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$)

7. ภาครัฐได้นำที่ดินที่ถูกเวนคืนบางส่วนไปใช้เพื่อประโยชน์ในราชการอื่น เช่น สร้างที่ทำการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตำบลบ้านเปะ เป็นต้น เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$)

8. ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดิน ได้ใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนบางส่วน เป็นที่สาธารณะของชุมชน เช่น ศาลาประชาคม สวนสาธารณะและลานกีฬา เป็นต้น เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$)

9. มีบุคคล และ/หรือ กลุ่มบุคคลซื้อสิทธิการครอบครองที่ดินบางส่วนจากผู้ครอบครองที่ดินเดิม ที่ถูกภาครัฐเวนคืนที่ดิน เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$)

10. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนที่จะถูกเวนคืนที่ดิน ให้ทราบเหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ในการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$)

11. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน ให้ทราบผลประโยชน์ที่ประเทศชาติจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$)

12. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน ให้ทราบผลกระทบทางลบที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$)

13. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับมาตรการบรรเทาความเดือดร้อนที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$)

14. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะเกี่ยวกับการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$)

15. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$)

16. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$)

17. เมื่อมีการดำเนินการเวนคืนที่ดินแล้ว ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$)

18. การเวนคืนที่ดินครั้งนี้ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$)

19. ภาครัฐได้ดำเนินการตามกฎหมายการเวนคืนที่ดิน เพื่อเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ถูกเวนคืน โดยไม่สนใจความเดือดร้อนของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับน้อย ($\bar{X} = 2.41$)

20. ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงเหตุผลที่จะใช้ประโยชน์ในที่ดินให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินทราบอย่างชัดเจน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$)

21. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืนเพื่ออยู่อาศัยตามเดิม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)

22. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามเดิม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$)

23. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อประกอบอาชีพค้าขายตามเดิม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

24. ภาครัฐอ้างความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดเงินชดเชยและการจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนให้ประชาชน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

25. การกำหนดเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนไม่ได้รวมค่าชดเชยการสูญเสียอาชีพและค่าชดเชยที่เป็นต้นทุนทางสังคมไว้ด้วย เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

26. การจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนเป็นไปอย่างล่าช้า เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$)

27. การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อ ปี พ.ศ. 2502 ในอัตราไร่ละ 600 บาท ไม่มีความเหมาะสม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$)

28. การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ. 2516 ในอัตราไร่ละ 1,500 บาท และ 2,000 บาท ไม่มีความเหมาะสม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$)

29. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐไม่มีการสำรวจความต้องการวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$)

30. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีวิถีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า แตกต่างจากวิถีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ถูกเวนคืน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$)

31. ในการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

32. ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืนไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$)

33. ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดบริเวณที่ดินที่จะจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$)

34. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า มีสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$)

35. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีแหล่งน้ำ หรืออยู่ไกลจากแหล่งน้ำ ไม่สามารถประกอบอาชีพการเกษตรหรือใช้อุปโภคบริโภคได้อย่างเพียงพอ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$)

36. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอต่อการดำรงชีพ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$)

37. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า จำนวน 5 ไร่ ต่อครอบครัว ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)

38. ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืน ไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดีกว่าที่ดินที่ถูกเวนคืน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)

39. การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไปยังสถานที่แห่งใหม่ที่อำเภอคอยเต่า ภาครัฐไม่ได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$)

40. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนในพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)

41. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนที่อยู่รอบพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)

42. การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ประชาชนไม่สามารถนำวัฒนธรรมของชุมชนเดิมไปใช้ในการดำรงชีพในพื้นที่ที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ที่อำเภอคอยเต่า เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)

43. ภาครัฐใช้ความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดโครงสร้างทางสังคมให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$)

44. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐ ไม่ได้พิจารณาดีต่อความเป็นมาและวัฒนธรรมของชุมชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$)

45. นโยบายเวนคืนที่ดินทำให้พื้นที่โดยรอบที่ดินที่ถูกเวนคืน ไม่มีศักยภาพในเชิงเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$)

46. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐทำให้ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดิน อังสิทธิเข้าไปใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนจากประชาชน เพื่อยุ่อาศัยและทำกิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$)

ตามรายละเอียดตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชน ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาสังคม

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
1. ก่อนการกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	4 (13.79)	14 (48.28)	11 (37.93)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.76	0.677	มาก
2. ภาครัฐไม่นำนโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเวนคืน	2 (6.90)	15 (51.72)	12 (41.38)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.66	0.603	มาก
3. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไม่ได้รับประโยชน์จากการที่ภาครัฐนำนโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ	1 (3.45)	14 (48.28)	12 (41.38)	2 (6.90)	0 (0.00)	3.48	0.676	ปานกลาง

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
4. ภาครัฐได้กำหนดแนวเขตในการเวนคืนที่ดินเกินความจำเป็นในการใช้ประโยชน์	2 (6.90)	14 (48.28)	13 (44.83)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.62	0.611	มาก
5. ภาครัฐไม่ได้ใช้ที่ดินที่เวนคืนเฉพาะการจัดสร้างอ่างเก็บน้ำสำหรับเขื่อนภูมิพลเพื่อการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำและการชลประทานแต่มีการนำที่ดินที่เวนคืนบางส่วนไปใช้งานอื่นด้วย	2 (6.90)	9 (31.03)	13 (44.83)	5 (17.24)	0 (0.00)	3.28	0.826	ปานกลาง
6. ภาครัฐไม่ได้จัดสร้างระบบชลประทานเหนือเขื่อนภูมิพลเพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในการเวนคืนที่ดินครั้งนี้	2 (6.90)	4 (13.79)	22 (75.86)	1 (3.45)	0 (0.00)	3.24	0.625	ปานกลาง
7. ภาครัฐได้นำที่ดินที่ถูกเวนคืนบางส่วนไปใช้เพื่อประโยชน์ในราชการอื่น เช่น สร้างที่ทำการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตำบลบ้านแปะ เป็นต้น	1 (3.45)	6 (20.69)	20 (68.97)	2 (6.90)	0 (0.00)	3.21	0.609	ปานกลาง
8. ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดินได้ใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนบางส่วน เป็นที่สาธารณะของชุมชน เช่น ศาลาประชาคม สวนสาธารณะและลานกีฬา เป็นต้น	1 (3.45)	9 (31.03)	17 (58.62)	2 (6.90)	0 (0.00)	3.31	0.649	ปานกลาง

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
9. มีบุคคล และ/หรือ กลุ่มบุคคลซื้อสิทธิการครอบครองที่ดินบางส่วนจากผู้ครอบครองที่ดินเดิมที่ถูกภาครัฐเวนคืนที่ดิน เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	1 (3.45)	12 (41.38)	16 (55.17)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.48	0.565	ปานกลาง
10. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนที่จะถูกเวนคืนที่ดินให้ทราบเหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ในการเวนคืนที่ดิน	2 (6.90)	15 (51.72)	12 (41.38)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.66	0.603	มาก
11. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน ให้ทราบผลประโยชน์ที่ประเทศชาติจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน	2 (6.90)	9 (31.03)	18 (62.07)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.45	0.621	ปานกลาง
12. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน ให้ทราบผลกระทบทางลบที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน	6 (20.69)	14 (48.28)	9 (31.03)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.90	0.712	มาก
13. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับมาตรการบรรเทาความเดือดร้อนที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน	1 (3.45)	17 (58.62)	11 (37.93)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.66	0.543	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
14. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะเกี่ยวกับการเวนคืนที่ดิน	0 (0.00)	17 (58.62)	12 (41.38)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.59	0.493	มาก
15. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเวนคืนที่ดิน	1 (3.45)	8 (27.59)	20 (68.97)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.34	0.543	ปานกลาง
16. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการเวนคืนที่ดิน	1 (3.45)	15 (51.72)	13 (44.83)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.59	0.558	มาก
17. เมื่อมีการดำเนินการเวนคืนที่ดินแล้ว ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเวนคืนที่ดิน	1 (3.45)	14 (48.28)	14 (48.28)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.55	0.562	มาก
18. การเวนคืนที่ดินครั้งนี้ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ	8 (27.59)	17 (58.62)	4 (13.79)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.14	0.628	มาก
19. ภาครัฐได้ดำเนินการตามกฎหมายการเวนคืนที่ดินเพื่อเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ถูกเวนคืน โดยไม่สนใจความเดือดร้อนของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (44.83)	15 (51.72)	1 (3.45)	2.41	0.558	น้อย

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
20. ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงเหตุผลที่จะใช้ประโยชน์ในที่ดินให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินทราบอย่างชัดเจน	0 (0.00)	17 (58.62)	10 (34.48)	2 (6.90)	0 (0.00)	3.52	0.623	มาก
21. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืนเพื่ออยู่อาศัยตามเดิม	2 (6.90)	17 (58.62)	10 (34.48)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.72	0.581	มาก
22. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามเดิม	11 (37.93)	15 (51.72)	3 (10.34)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.28	0.638	มาก
23. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อประกอบอาชีพค้าขายตามเดิม	5 (17.24)	15 (51.72)	9 (31.03)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.86	0.681	มาก
24. ภาครัฐอ้างความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดเงินชดเชยและการจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดิน ที่ถูกเวนคืนให้ประชาชน	6 (20.69)	15 (51.72)	6 (20.69)	2 (6.90)	0 (0.00)	3.86	0.819	มาก
25. การกำหนดเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนไม่ได้รวมค่าชดเชยการสูญเสียอาชีพและค่าชดเชยที่เป็นต้นทุนทางสังคมไว้ด้วย	5 (17.24)	15 (51.72)	9 (31.03)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.86	0.681	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
26. การจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนเป็นไปอย่างล่าช้า	1 (3.45)	17 (58.62)	11 (37.93)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.66	0.543	มาก
27. การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ.2502 ในอัตราไร่ละ 600 บาท ไม่มีความเหมาะสม	1 (3.45)	22 (75.86)	6 (20.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.83	0.460	มาก
28. การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ. 2516 ในอัตราไร่ละ 1,500 บาท และ 2,000 บาท ไม่มีความเหมาะสม	1 (3.45)	22 (75.86)	6 (20.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.83	0.460	มาก
29. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐไม่มีการสำรวจความต้องการวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	3 (10.34)	21 (72.41)	4 (13.79)	1 (3.45)	0 (0.00)	3.90	0.607	มาก
30. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีวิถีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า แตกต่างจากวิถีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ถูกเวนคืน	1 (3.45)	16 (55.17)	10 (34.48)	2 (6.90)	0 (0.00)	3.55	0.674	มาก
31. ในการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	4 (13.79)	18 (62.07)	6 (20.69)	1 (3.45)	0 (0.00)	3.86	0.681	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
32. ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืนไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่าไม่มีคุณภาพชีวิตที่ดี	5 (17.24)	16 (55.17)	8 (27.59)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.90	0.661	มาก
33. ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดบริเวณที่ดินที่จะจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	2 (6.90)	14 (48.28)	13 (44.83)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.62	0.611	มาก
34. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินที่อำเภอคอยเต่า มีสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพ	6 (20.69)	14 (48.28)	9 (31.03)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.90	0.712	มาก
35. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีแหล่งน้ำหรืออยู่ไกลจากแหล่งน้ำ ไม่สามารถประกอบอาชีพการเกษตรหรือใช้อุปโภคบริโภคได้อย่างเพียงพอ	6 (20.69)	14 (48.28)	9 (31.03)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.90	0.712	มาก
36. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอต่อการดำรงชีพ	4 (13.79)	15 (51.72)	10 (34.48)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.79	0.663	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐ กับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลง หมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับ ความ สำคัญ ของ สาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
37. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอ ดอยเต่า จำนวน 5 ไร่ ต่อครอบครัว ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ	4 (13.79)	16 (55.17)	6 (20.69)	3 (10.34)	0 (0.00)	3.72	0.826	มาก
38. ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจาก ที่ดินที่ถูกเวนคืน ไปยังที่ดินที่ ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอดอยเต่า ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดีกว่า ที่ดินที่ถูกเวนคืน	4 (13.79)	14 (48.28)	10 (34.48)	1 (3.45)	0 (0.00)	3.72	0.738	มาก
39. การอพยพย้ายถิ่นฐานของ ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไปยัง สถานที่แห่งใหม่ ที่อำเภอดอยเต่า ภาครัฐไม่ได้รับฟังความคิดเห็น ของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	3 (10.34)	20 (68.97)	6 (20.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.90	0.547	มาก
40. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความผูกพันกับสภาพแวดล้อม และประชาชนในชุมชนในพื้นที่ที่ ถูกเวนคืนที่ดิน	5 (17.24)	14 (48.28)	7 (24.14)	3 (10.34)	0 (0.00)	3.72	0.867	มาก
41. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความผูกพันกับสภาพแวดล้อม และประชาชนในชุมชนที่อยู่รอบ พื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน	3 (10.34)	15 (51.72)	11 (37.93)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.72	0.638	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
42. การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ประชาชนไม่สามารถนำวัฒนธรรมของชุมชนเดิมไปใช้ในการดำรงชีพในพื้นที่ที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้อำเภอดอยเต่า	2 (6.90)	18 (62.07)	8 (27.59)	1 (3.45)	0 (0.00)	3.72	0.638	มาก
43. ภาครัฐใช้ความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดโครงสร้างทางสังคมให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	3 (10.34)	16 (55.17)	10 (34.48)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.76	0.625	มาก
44. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐไม่ได้พิจารณาอดีตความเป็นมาและวัฒนธรรมของชุมชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	3 (10.34)	18 (62.07)	8 (27.59)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.83	0.591	มาก
45. นโยบายเวนคืนที่ดินทำให้พื้นที่โดยรอบที่ดินที่ถูกเวนคืนไม่มีศักยภาพในเชิงเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น	0 (0.00)	7 (24.14)	13 (44.83)	8 (27.59)	1 (3.45)	2.90	0.803	ปานกลาง
46. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐทำให้ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดิน อ่างสิทธิเข้าไปใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนจากประชาชน เพื่อยู้อาศัยและทำกิน	1 (3.45)	14 (48.28)	13 (44.83)	1 (3.45)	0 (0.00)	3.52	0.623	มาก

ผลการวิเคราะห์สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน จำนวน 296 คน มีดังนี้

1. ก่อนการกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)
2. ภาครัฐนํานโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเวนคืน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$)
3. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไม่ได้รับประโยชน์จากการที่ภาครัฐนํานโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$)
4. ภาครัฐได้กำหนดแนวเขตในการเวนคืนที่ดิน เกินความจำเป็นในการใช้ประโยชน์ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$)
5. ภาครัฐไม่ได้ใช้ที่ดินที่เวนคืนเฉพาะการจัดสร้างอ่างเก็บน้ำสำหรับเขื่อนภูมิพลเพื่อการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำและการชลประทาน แต่มีการนำที่ดินที่เวนคืนบางส่วนไปใช้งานอื่นด้วยเป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$)
6. ภาครัฐไม่ได้จัดสร้างระบบชลประทานเหนือเขื่อนภูมิพล เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในการเวนคืนที่ดินครั้งนี้ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$)
7. ภาครัฐได้นำที่ดินที่ถูกเวนคืนบางส่วนไปใช้เพื่อประโยชน์ในราชการอื่น เช่น สร้างที่ทำการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตำบลบ้านแปะ เป็นต้น เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$)
8. ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดิน ได้ใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนบางส่วน เป็นที่สาธารณะของชุมชน เช่น ศาลาประชาคม สวนสาธารณะและลานกีฬา เป็นต้น เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$)
9. มีบุคคล และ/หรือ กลุ่มบุคคลซื้อสิทธิการครอบครองที่ดินบางส่วนจากผู้ครอบครองที่ดินเดิม ที่ถูกภาครัฐเวนคืนที่ดิน เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$)
10. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนที่จะถูกเวนคืนที่ดิน ให้ทราบเหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ในการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$)

11. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน ให้ทราบผลประโยชน์ที่ประเทศชาติจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$)

12. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน ให้ทราบผลกระทบทางลบที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$)

13. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับมาตรการบรรเทาความเดือดร้อนที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$)

14. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะเกี่ยวกับการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$)

15. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$)

16. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$)

17. เมื่อมีการดำเนินการเวนคืนที่ดินแล้ว ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$)

18. การเวนคืนที่ดินครั้งนี้ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$)

19. ภาครัฐได้ดำเนินการตามกฎหมายการเวนคืนที่ดิน เพื่อเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ถูกเวนคืน โดยไม่สนใจความเดือดร้อนของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47$)

20. ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงเหตุผลที่จะใช้ประโยชน์ในที่ดินให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินทราบอย่างชัดเจน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$)

21. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืนเพื่ออยู่อาศัยตามเดิม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$)

22. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามเดิม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$)

23. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อประกอบอาชีพค้าขายตามเดิม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$)

24. ภาครัฐอ้างความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดเงินชดเชยและการจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนให้ประชาชน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$)

25. การกำหนดเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืน ไม่ได้รวมค่าชดเชยการสูญเสียอาชีพและค่าชดเชยที่เป็นต้นทุนทางสังคมไว้ด้วย เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$)

26. การจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนเป็นไปอย่างล่าช้า เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$)

27. การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ. 2502 ในอัตราไร่ละ 600 บาท ไม่มีความเหมาะสม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$)

28. การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ. 2516 ในอัตราไร่ละ 1,500 บาท และ 2,000 บาท ไม่มีความเหมาะสม เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$)

29. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐไม่มีการสำรวจความต้องการวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$)

30. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีวิถีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า แตกต่างจากวิถีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ถูกเวนคืน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$)

31. ในการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$)

32. ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืนไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)

33. ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดบริเวณที่ดินที่จะจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$)

34. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า มีสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)

35. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีแหล่งน้ำ หรืออยู่ไกลจากแหล่งน้ำ ไม่สามารถประกอบอาชีพการเกษตรหรือใช้อุปโภคบริโภคได้อย่างเพียงพอ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$)

36. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอต่อการดำรงชีพ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญ ระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$)

37. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า จำนวน 5 ไร่ ต่อครอบครัว ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$)

38. ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืน ไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดีกว่าที่ดินที่ถูกเวนคืน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$)

39. การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไปยังสถานที่แห่งใหม่ ที่อำเภอคอยเต่า ภาครัฐไม่ได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$)

40. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนในพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$)

41. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนที่อยู่รอบพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$)

42. การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ประชาชนไม่สามารถนำวัฒนธรรมของชุมชนเดิมไปใช้ในการดำรงชีพในพื้นที่ที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ที่อำเภอคอยเต่า เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$)

43. ภาครัฐใช้ความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดโครงสร้างทางสังคมให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$)

44. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐ ไม่ได้พิจารณาอดีตความเป็นมาและวัฒนธรรมของชุมชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$)

45. นโยบายเวนคืนที่ดินทำให้พื้นที่โดยรอบที่ดินที่ถูกเวนคืน ไม่มีศักยภาพในเชิงเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$)

46. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐทำให้ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดิน อังสิทธิเข้าไปใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนจากประชาชน เพื่ออยู่อาศัยและทำกิน เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$)

ตามรายละเอียดตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชน ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
1. ก่อนการกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	44 (14.86)	160 (54.05)	64 (21.62)	20 (6.76)	8 (2.70)	3.72	0.895	มาก
2. ภาครัฐนํานโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเวนคืน	40 (13.51)	157 (53.04)	54 (18.24)	36 (12.16)	9 (3.04)	3.62	0.967	มาก
3. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไม่ได้รับประโยชน์จากการที่ภาครัฐนํานโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ	28 (9.46)	144 (48.65)	76 (25.68)	40 (13.51)	8 (2.70)	3.49	0.935	ปานกลาง
4. ภาครัฐได้กำหนดแนวเขตในการเวนคืนที่ดิน เกินความจำเป็นในการใช้ประโยชน์	40 (13.51)	138 (46.62)	67 (22.64)	39 (13.18)	12 (4.05)	3.52	1.015	มาก
5. ภาครัฐไม่ได้ใช้ที่ดินที่เวนคืนเฉพาะการจัดสร้างอ่างเก็บน้ำสำหรับเขื่อนภูมิพลเพื่อการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำและการชลประทาน แต่มีการนำที่ดินที่เวนคืนบางส่วนไปใช้งานอื่นด้วย	15 (5.07)	121 (40.88)	115 (38.85)	35 (11.82)	10 (3.38)	3.32	0.873	ปานกลาง
6. ภาครัฐไม่ได้จัดสร้างระบบชลประทานเหนือเขื่อนภูมิพลเพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ ในการเวนคืนที่ดินครั้งนี้	17 (5.74)	118 (39.86)	99 (33.45)	52 (17.57)	10 (3.38)	3.27	0.932	ปานกลาง

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐ กับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลง หมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านเปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับ ความ สำคัญ ของ สาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
7. ภาครัฐได้นำที่ดินที่ถูกเวนคืน บางส่วนไปใช้เพื่อประโยชน์ใน ราชการอื่น เช่น สร้างที่ทำการ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ตำบลบ้านเปะ เป็นต้น	18 (6.08)	67 (22.64)	109 (36.82)	90 (30.41)	12 (4.05)	2.96	0.968	ปาน กลาง
8. ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืน ที่ดินได้ใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืน บางส่วน เป็นที่สาธารณะของ ชุมชน เช่น ศาลาประชาคม สวนสาธารณะและลานกีฬา เป็นต้น	10 (3.38)	91 (30.74)	158 (53.38)	21 (7.09)	16 (5.41)	3.20	0.833	ปาน กลาง
9. มีบุคคล และ/หรือ กลุ่มบุคคล ซื้อสิทธิการครอบครองที่ดิน บางส่วนจากผู้ครอบครองที่ดินเดิม ที่ถูกภาครัฐเวนคืนที่ดิน เพื่อใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	31 (10.47)	101 (34.12)	95 (32.09)	47 (15.88)	22 (7.43)	3.24	1.077	ปาน กลาง
10. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐ ไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับ ประชาชนที่จะถูกเวนคืนที่ดิน ให้ทราบเหตุผลความจำเป็นและ วัตถุประสงค์ในการเวนคืนที่ดิน	61 (20.61)	128 (43.24)	75 (25.34)	17 (5.74)	15 (5.07)	3.69	1.025	มาก
11. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐ ไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับ ประชาชน ให้ทราบผลประโยชน์ ที่ประเทศชาติจะได้รับจากการ เวนคืนที่ดิน	93 (31.42)	130 (43.92)	42 (14.19)	20 (6.76)	11 (3.72)	3.93	1.029	มาก

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐ กับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลง หมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านเปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับ ความ สำคัญ ของ สาเหตุ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
12. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐ ไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับ ประชาชน ให้ทราบผลกระทบ ทางลบที่ประชาชนจะได้รับจาก การเวนคืนที่ดิน	64 (21.62)	119 (40.20)	85 (28.72)	18 (6.08)	10 (3.38)	3.71	0.984	มาก
13. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐ ไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับ ประชาชนเกี่ยวกับมาตรการบรรเทา ความเดือดร้อนที่ประชาชนจะได้รับ จากการเวนคืนที่ดิน	43 (14.53)	135 (45.61)	67 (22.64)	39 (13.18)	12 (4.05)	3.53	1.025	มาก
14. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะ เกี่ยวกับการเวนคืนที่ดิน	16 (5.41)	137 (46.28)	90 (30.41)	42 (14.19)	11 (3.72)	3.35	0.920	ปาน กลาง
15. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ เวนคืนที่ดิน	75 (25.34)	120 (40.54)	70 (23.65)	27 (9.12)	4 (1.35)	3.79	0.968	มาก
16. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการรับ ผลประโยชน์จากการเวนคืนที่ดิน	17 (5.74)	112 (37.84)	102 (34.46)	57 (19.26)	8 (2.70)	3.25	0.922	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านเปะ อำเภอกอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญ ของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
17. เมื่อมีการดำเนินการเวนคืนที่ดินแล้ว ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเวนคืนที่ดิน	33 (11.15)	136 (45.95)	87 (29.39)	36 (12.16)	4 (1.35)	3.53	0.894	มาก
18. การเวนคืนที่ดินครั้งนี้ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ	98 (33.11)	115 (38.85)	54 (18.24)	21 (7.09)	8 (2.70)	3.93	1.019	มาก
19. ภาครัฐได้ดำเนินการตามกฎหมายการเวนคืนที่ดินเพื่อเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ถูกเวนคืน โดยไม่สนใจความเดือดร้อนของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	9 (3.04)	33 (11.15)	98 (33.11)	105 (35.47)	51 (17.23)	2.47	1.001	น้อย
20. ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงเหตุผลที่จะใช้ประโยชน์ในที่ดินให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินทราบอย่างชัดเจน	43 (14.53)	125 (42.23)	83 (28.04)	31 (10.47)	14 (4.73)	3.51	1.018	มาก
21. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืนเพื่ออยู่อาศัยตามเดิม	51 (17.23)	140 (47.30)	68 (22.97)	31 (10.47)	6 (2.03)	3.67	0.948	มาก
22. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามเดิม	127 (42.91)	94 (31.76)	48 (16.22)	23 (7.77)	4 (1.35)	4.07	1.011	มาก

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐ กับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลง หมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านเปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับ ความ สำคัญ ของ สาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
23. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูก เวนคืน เพื่อประกอบอาชีพค้าขาย ตามเดิม	36 (12.16)	105 (35.47)	102 (34.46)	44 (14.86)	9 (3.04)	3.39	0.982	ปาน กลาง
24. ภาครัฐอ้างความชอบธรรมตาม กฎหมายในการกำหนดเงินชดเชย และการจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดิน ที่ถูก เวนคืนให้ประชาชน	109 (36.82)	100 (33.78)	54 (18.24)	27 (9.12)	6 (2.03)	3.94	1.048	มาก
25. การกำหนดเงินชดเชยค่า ที่ดิน ที่ถูกเวนคืนไม่ได้รวม ค่าชดเชยการสูญเสียอาชีพและ ค่าชดเชยที่เป็นต้นทุนทางสังคม ไว้ด้วย	59 (19.93)	127 (42.91)	68 (22.97)	31 (10.47)	11 (3.72)	3.65	1.031	มาก
26. การจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ ถูกเวนคืนเป็นไปอย่างล่าช้า	20 (6.76)	65 (21.96)	148 (50.00)	57 (19.26)	6 (2.03)	3.12	0.867	ปาน กลาง
27. การจ่ายเงินค่าชดเชยการ เวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ.2502 ในอัตรา ไร่ละ 600 บาท ไม่มีความเหมาะสม	54 (18.24)	129 (43.58)	72 (24.32)	29 (9.80)	12 (4.05)	3.62	1.021	มาก
28. การจ่ายเงินค่าชดเชยการ เวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ. 2516 ใน อัตราไร่ละ 1,500 บาท และ 2,000 บาท ไม่มีความเหมาะสม	52 (17.57)	135 (45.61)	70 (23.65)	29 (9.80)	10 (3.38)	3.64	0.992	มาก

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
29. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐไม่มีการสำรวจความต้องการวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	58 (19.59)	124 (41.89)	95 (32.09)	13 (4.39)	6 (2.03)	3.73	0.896	มาก
30. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีวิถีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่าแตกต่างจากวิถีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ถูกเวนคืน	47 (15.88)	120 (40.54)	98 (33.11)	25 (8.45)	6 (2.03)	3.60	0.923	มาก
31. ในการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	63 (21.28)	103 (34.80)	103 (34.80)	23 (7.77)	4 (1.35)	3.67	0.942	มาก
32. ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืนไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่าไม่มีคุณภาพชีวิตที่ดี	63 (21.28)	120 (40.54)	88 (29.73)	18 (6.08)	7 (2.36)	3.72	0.945	มาก
33. ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดบริเวณที่ดินที่จะจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	20 (6.76)	76 (25.68)	128 (43.24)	59 (19.93)	13 (4.39)	3.10	0.946	ปานกลาง
34. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า มีสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพ	53 (17.91)	152 (51.35)	56 (18.92)	25 (8.45)	10 (3.38)	3.72	0.967	มาก

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
35. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีแหล่งน้ำหรืออยู่ไกลจากแหล่งน้ำ ไม่สามารถประกอบอาชีพการเกษตรหรือใช้อุปโภคบริโภคได้อย่างเพียงพอ	47 (15.88)	130 (43.92)	86 (29.05)	25 (8.45)	8 (2.70)	3.62	0.942	มาก
36. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอต่อการดำรงชีพ	48 (16.22)	111 (37.50)	98 (33.11)	32 (10.81)	7 (2.36)	3.54	0.966	มาก
37. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินที่อำเภอคอยเต่า จำนวน 5 ไร่ ต่อครอบครัว ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ	26 (8.78)	104 (35.14)	108 (36.49)	45 (15.20)	13 (4.39)	3.29	0.975	ปานกลาง
38. ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืน ไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดีกว่าที่ดินที่ถูกเวนคืน	56 (18.92)	116 (39.19)	92 (31.08)	30 (10.14)	2 (0.68)	3.66	0.922	มาก
39. การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไปยังสถานที่แห่งใหม่ ที่อำเภอคอยเต่า ภาครัฐไม่ได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	39 (13.18)	85 (28.72)	99 (33.45)	62 (20.95)	11 (3.72)	3.27	1.051	ปานกลาง

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านเปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
40. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนในพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน	55 (18.58)	113 (38.18)	85 (28.72)	35 (11.82)	8 (2.70)	3.58	1.009	มาก
41. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนที่อยู่รอบพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน	24 (8.11)	85 (28.72)	99 (33.45)	86 (29.05)	2 (0.68)	3.15	0.954	ปานกลาง
42. การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ประชาชนไม่สามารถนำวัฒนธรรมของชุมชนเดิมไปใช้ในการดำรงชีพในพื้นที่ที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ที่อำเภอคอยเต่า	37 (12.50)	106 (35.81)	92 (31.08)	47 (15.88)	14 (4.73)	3.35	1.041	ปานกลาง
43. ภาครัฐใช้ความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดโครงสร้างทางสังคมให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	55 (18.58)	106 (35.81)	95 (32.09)	32 (10.81)	8 (2.70)	3.57	0.999	มาก
44. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐไม่ได้พิจารณาอดีตความเป็นมาและวัฒนธรรมของชุมชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน	51 (17.23)	133 (44.93)	61 (20.61)	41 (13.85)	10 (3.38)	3.59	1.035	มาก
45. นโยบายเวนคืนที่ดินทำให้พื้นที่โดยรอบที่ดินที่ถูกเวนคืนไม่มีศักยภาพในเชิงเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น	6 (2.03)	32 (10.81)	99 (33.45)	110 (37.16)	49 (16.55)	2.45	0.959	น้อย

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง							ระดับความสำคัญของสาเหตุ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
46. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐทำให้ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดิน อ้างสิทธิเข้าไปใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนจากประชาชน เพื่ออยู่อาศัยและทำกิน	30 (10.14)	68 (22.97)	98 (33.11)	89 (30.07)	11 (3.72)	3.06	1.042	ปานกลาง

การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ จำนวน 37 คน กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม จำนวน 29 คน และกลุ่มที่ 3 ประชาชน จำนวน 296 คน เกี่ยวกับสาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ของ จอห์น ดับเบิลยู เบสท์ (John W. Best 1970: 190) วิเคราะห์ระดับความสำคัญของสาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ และใช้สถิติ ANOVA เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มดังกล่าวข้างต้น พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นตรงกัน ดังนี้

1. สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ และเป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก มี 24 สาเหตุ คือ

1.1 ก่อนการกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน

1.2 ภาครัฐนํานโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเวนคืน

1.3 ภาครัฐได้กำหนดแนวเขตในการเวนคืนที่ดิน เกินความจำเป็นในการใช้ประโยชน์

1.4 ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนที่จะถูกเวนคืนที่ดิน ให้ทราบเหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ในการเวนคืนที่ดิน

1.5 ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน ให้ทราบผลกระทบทางลบที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน

1.6 ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับมาตรการบรรเทาความเดือดร้อนที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน

1.7 เมื่อมีการดำเนินการเวนคืนที่ดินแล้ว ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเวนคืนที่ดิน

1.8 การเวนคืนที่ดินครั้งนี้ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ

1.9 ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงเหตุผลที่จะใช้ประโยชน์ที่ดินให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินทราบอย่างชัดเจน

1.10 ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืนเพื่อยู้อาศัยตามเดิม

1.11 ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามเดิม

1.12 การกำหนดเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนไม่ได้รวมค่าชดเชยการสูญเสียอาชีพและค่าชดเชยที่เป็นต้นทุนทางสังคมไว้ด้วย

1.13 การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ.2502 ในอัตราไร่ละ 600 บาท ไม่มีความเหมาะสม

1.14 การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ. 2516 ในอัตราไร่ละ 1,500 บาท และ 2,000 บาท ไม่มีความเหมาะสม

1.15 การเวนคืนที่ดินของภาครัฐไม่มีการสำรวจความต้องการวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน

1.16 ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีวิถีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอดอยเต่า แตกต่างจากวิถีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ถูกเวนคืน

1.17 ในการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน

1.18 ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืนไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีคุณภาพชีวิตที่ดี

1.19 ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า มีสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพ

1.20 ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีแหล่งน้ำ หรืออยู่ไกลจากแหล่งน้ำ ไม่สามารถประกอบอาชีพการเกษตรหรือใช้อุปโภคบริโภคได้อย่างเพียงพอ

1.21 ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอต่อการดำรงชีพ

1.22 ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืน ไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดีกว่าที่ดินที่ถูกเวนคืน

1.23 ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนในพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน

1.24 การเวนคืนที่ดินของภาครัฐ ไม่ได้พิจารณาอดีตความเป็นมาและวัฒนธรรมของชุมชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน

2. สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ และเป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง มี 5 สาเหตุ คือ

2.1 ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไม่ได้รับประโยชน์จากการที่ภาครัฐนำนโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ

2.2 ภาครัฐไม่ได้ใช้ที่ดินที่เวนคืนเฉพาะการจัดสร้างอ่างเก็บน้ำสำหรับเขื่อนภูมิพลเพื่อการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำและการชลประทาน แต่มีการนำที่ดินที่เวนคืนบางส่วนไปใช้งานอื่นด้วย

2.3 ภาครัฐได้นำที่ดินที่ถูกเวนคืนบางส่วนไปใช้เพื่อประโยชน์ในราชการอื่น เช่น สร้างที่ทำการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตำบลบ้านแปะ เป็นต้น

2.4 ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดิน ได้ใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนบางส่วน เป็นที่สาธารณะของชุมชน เช่น ศาลาประชาคม สวนสาธารณะและลานกีฬา เป็นต้น

2.5 มีบุคคล และ/หรือ กลุ่มบุคคลซื้อสิทธิการครอบครองที่ดินบางส่วนจาก ผู้ครอบครองที่ดินเดิมที่ถูกภาครัฐเวนคืนที่ดิน เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นไม่ตรงกันเกี่ยวกับระดับความสำคัญของสาเหตุ 17 สาเหตุ ดังนี้

1. ภาครัฐไม่ได้จัดสร้างระบบชลประทานเหนือเขื่อนภูมิพล เพื่อให้ประชาชน ใช้ประโยชน์ในการเวนคืนที่ดินครั้งนี้ โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

2. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน ให้ทราบผลประโยชน์ที่ประเทศชาติจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

3. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะเกี่ยวกับการเวนคืนที่ดิน โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

4. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเวนคืนที่ดิน โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

5. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการเวนคืนที่ดิน โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

6. ภาครัฐได้ดำเนินการตามกฎหมายการเวนคืนที่ดิน เพื่อเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ถูกเวนคืน โดยไม่สนใจความเดือดร้อนของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ในขณะที่ กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับน้อย

7. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อประกอบอาชีพค้าขายตามเดิม โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ในขณะที่กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก

8. ภาครัฐอ้างความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดเงินชดเชยและการจ่ายเงิน ชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนให้ประชาชน โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ในขณะที่กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก

9. การจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนเป็นไปอย่างล่าช้า โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

10. ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดบริเวณที่ดินที่จะจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

11. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคลองเตา จำนวน 5 ไร่ ต่อครอบครัว ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

12. การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไปยังสถานที่แห่งใหม่ ที่อำเภอคลองเตา ภาครัฐไม่ได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

13. ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนที่อยู่รอบพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

14. การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ประชาชนไม่สามารถนำวัฒนธรรมของชุมชนเดิมไปใช้ในการดำรงชีพในพื้นที่ที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ที่อำเภอคลองเตา โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็น

สาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

15. ภาครัฐใช้ความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดโครงสร้างทางสังคมให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ในขณะที่กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก

16. นโยบายเวนคืนที่ดินทำให้พื้นที่โดยรอบที่ดินที่ถูกเวนคืน ไม่มีศักยภาพในเชิงเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับน้อย ในขณะที่กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

17. การเวนคืนที่ดินของภาครัฐทำให้ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดิน อังสิทธิ์เข้าไปใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนจากประชาชน เพื่ออยู่อาศัยและทำกิน โดยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ และกลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นว่าประเด็นนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง

ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม และกลุ่มที่ 3 ประชาชน จำแนกตามประเด็นสาเหตุและระดับความสำคัญของสาเหตุความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ			กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม			กลุ่มที่ 3 ประชาชน			F	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ		
1. ก่อนการกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็น-	3.89	0.606	มาก	3.76	0.677	มาก	3.72	0.895	มาก	0.702	0.496

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้ง ระหว่างรัฐกับ ประชาชนในที่ราช พัสดุแปลงหมายเลข ทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอ จอมทอง จังหวัด เชียงใหม่	กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ			กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม			กลุ่มที่ 3 ประชาชน			F	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
ของประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดิน											
2. ภาครัฐนำนโยบาย การเวนคืนที่ดินไป ปฏิบัติ ไม่สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของ การเวนคืน	3.81	0.608	มาก	3.66	0.603	มาก	3.62	0.967	มาก	0.733	0.481
3. ประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดินไม่ได้รับ ประโยชน์จากการที่ ภาครัฐนำนโยบายการ เวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ	3.49	0.683	ปาน กลาง	3.48	0.676	ปาน กลาง	3.49	0.935	ปาน กลาง	0.000	1.000
4. ภาครัฐได้กำหนด แนวเขตในการเวนคืน ที่ดิน เกินความจำเป็น ในการใช้ประโยชน์	3.70	0.692	มาก	3.62	0.611	มาก	3.52	1.015	มาก	0.655	0.520
5. ภาครัฐไม่ได้ใช้ ที่ดินที่เวนคืนเฉพาะ การจัดสร้างอ่างเก็บน้ำ สำหรับเขื่อนภูมิพลเพื่อ การผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ และการชลประทาน แต่มีการนำที่ดินที่ เวนคืนบางส่วนไปใช้ งานอื่นด้วย	3.49	0.826	ปาน กลาง	3.28	0.826	ปาน กลาง	3.32	0.873	ปาน กลาง	0.654	0.521

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้ง ระหว่างรัฐกับ ประชาชนในที่ราช พัสดุแปลงหมายเลข ทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านเปะ อำเภอ จอมทอง จังหวัด เชียงใหม่	กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ			กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม			กลุ่มที่ 3 ประชาชน			F	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
6. ภาครัฐไม่ได้ จัดสร้างระบบ ชลประทานเหนือเขื่อน ภูมิพลเพื่อให้ประชาชน ใช้ประโยชน์ ในการ เวนคืนที่ดินครั้งนี้	3.73	0.722	มาก	3.24	0.625	ปาน กลาง	3.27	0.932	ปาน กลาง	4.449	0.012
7. ภาครัฐได้นำที่ดิน ที่ถูกเวนคืนบางส่วนไป ใช้เพื่อประโยชน์ใน ราชการอื่น เช่น สร้าง ที่ทำการ กองทุน หมู่บ้านและชุมชนเมือง ตำบลบ้านเปะ เป็นต้น	3.16	0.717	ปาน กลาง	3.21	0.609	ปาน กลาง	2.96	0.968	ปาน กลาง	1.535	0.217
8. ประชาชนที่ไม่ได้ ถูกเวนคืนที่ดินได้ใช้ ที่ดินที่ภาครัฐ เวนคืนบางส่วน เป็น ที่สาธารณะของชุมชน เช่น ศาลาประชาคม สวนสาธารณะและลาน กีฬา เป็นต้น	3.43	0.679	ปาน กลาง	3.31	0.649	ปาน กลาง	3.20	0.833	ปาน กลาง	1.570	0.209
9. มีบุคคล และ/หรือ กลุ่มบุคคลซื้อสิทธิการ ครอบครองที่ดินบางส่วน จากผู้ครอบครองที่ดิน เดิม ที่ถูกภาครัฐเวนคืน ที่ดิน เพื่อให้ประโยชน์ ในเชิงพาณิชย์	3.46	0.641	ปาน กลาง	3.48	0.565	ปาน กลาง	3.24	1.077	ปาน กลาง	1.358	0.258

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้ง ระหว่างรัฐกับ ประชาชนในที่ราช พัสดุแปลงหมายเลข ทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอ จอมทอง จังหวัด เชียงใหม่	กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ			กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม			กลุ่มที่ 3 ประชาชน			F	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
10. ก่อนการเวนคืน ที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ ชี้แจงทำความเข้าใจกับ ประชาชน ที่จะถูก เวนคืนที่ดินให้ทราบ เหตุผลความจำเป็นและ วัตถุประสงค์ในการ เวนคืนที่ดิน	3.86	0.622	มาก	3.66	0.603	มาก	3.69	1.025	มาก	0.602	0.548
11. ก่อนการเวนคืน ที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ ชี้แจงทำความเข้าใจ กับประชาชน ให้ทราบ ผล ประ โย ช น์ ที่ ประเทศชาติจะได้รับ จากการเวนคืนที่ดิน	3.86	0.664	มาก	3.45	0.621	ปาน กลาง	3.93	1.029	มาก	3.185	0.043
12. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำ ความเข้าใจกับประชาชน ให้ทราบผลกระทบทาง ลบที่ประชาชนจะได้รับ จากการเวนคืนที่ดิน	3.95	0.655	มาก	3.90	0.712	มาก	3.71	0.984	มาก	1.481	0.229
13. ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำ ความเข้าใจกับประชาชน เกี่ยวกับมาตรการบรรเทา ความเดือดร้อนที่ ประชาชนจะได้รับจาก การเวนคืนที่ดิน	3.81	0.765	มาก	3.66	0.543	มาก	3.53	1.025	มาก	1.449	0.236

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้ง ระหว่างรัฐกับ ประชาชนในที่ราช พัสดุแปลงหมายเลข ทะเบียนที่ ส.ชน.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอ จอมทอง จังหวัด เชียงใหม่	กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ			กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม			กลุ่มที่ 3 ประชาชน			F	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
14. ก่อนการเวนคืน ที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิด โอกาสให้ประชาชนเข้า มามีส่วนร่วมในการ เสนอแนะเกี่ยวกับการ เวนคืนที่ดิน	3.78	0.703	มาก	3.59	0.493	มาก	3.35	0.920	ปาน กลาง	4.539	0.011
15. ก่อนการเวนคืน ที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิด โอกาสให้ประชาชนเข้า มามีส่วนร่วมในการ ดำเนินการเวนคืนที่ดิน	3.73	0.684	มาก	3.34	0.543	ปาน กลาง	3.79	0.968	มาก	3.175	0.043
16. ก่อนการเวนคืน ที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิด โอกาสให้ประชาชนเข้า มามีส่วนร่วมในการรับ ผลประโยชน์จากการ เวนคืนที่ดิน	3.76	0.785	มาก	3.59	0.558	มาก	3.25	0.922	ปาน กลาง	6.787	0.001
17. เมื่อมีการดำเนินการ เวนคืนที่ดินแล้ว ภาครัฐ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการประเมินผล การเวนคืนที่ดิน	3.76	0.785	มาก	3.55	0.562	มาก	3.53	0.894	มาก	1.097	0.335
18. การเวนคืนที่ดิน ครั้งนี้ไม่ได้ส่งเสริมให้ เกิด การ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ ระบบนิเวศ	4.22	0.703	มาก	4.14	0.628	มาก	3.93	1.019	มาก	1.944	0.145

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้ง ระหว่างรัฐกับ ประชาชนในที่ราช พัสดุแปลงหมายเลข ทะเบียนที่ ส.ชน.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอ จอมทอง จังหวัด เชียงใหม่	กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ			กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม			กลุ่มที่ 3 ประชาชน			F	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
19. ภาครัฐได้ดำเนินการ ตามกฎหมายเวนคืน ที่ดิน เพื่อเข้าใช้ประ- โยชน์ในที่ดินที่ถูกเวน- คืน โดยไม่สนใจความ เดือนร้อนของประชาชน ที่ถูกเวนคืนที่ดิน	2.89	0.894	ปาน กลาง	2.41	0.558	น้อย	2.47	1.001	น้อย	3.258	0.040
20. ภาครัฐไม่ได้ ชี้แจงเหตุผลที่จะใช้ ประโยชน์ในที่ดินให้ ประชาชนที่ถูกเวนคืน ที่ดินทราบอย่างชัดเจน	3.62	0.783	มาก	3.52	0.623	มาก	3.51	1.018	มาก	0.204	0.816
21. ประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดิน มีความ จำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูก เวนคืนเพื่ออยู่อาศัย ตามเดิม	3.97	0.788	มาก	3.72	0.581	มาก	3.67	0.948	มาก	1.797	0.167
22. ประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดิน มีความ จำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ ถูกเวนคืนเพื่อประกอบ อาชีพเกษตรกรรม ตามเดิม	4.30	0.692	มาก	4.28	0.638	มาก	4.07	1.011	มาก	1.381	0.253
23. ประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดิน มีความ จำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูก เวนคืน เพื่อประกอบ อาชีพค้าขายตามเดิม	3.38	0.630	ปาน กลาง	3.86	0.681	มาก	3.39	0.982	ปาน กลาง	3.455	0.033

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้ง ระหว่างรัฐกับ ประชาชนในที่ราช พัสดุแปลงหมายเลข ทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านเปะ อำเภอ จอมทอง จังหวัด เชียงใหม่	กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ			กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม			กลุ่มที่ 3 ประชาชน			F	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
24. ภาครัฐอ้าง ความชอบธรรมตาม กฎหมายในการกำหนด เงินชดเชยและการ จ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ ถูกเวนคืนให้ประชาชน	3.49	0.598	ปาน กลาง	3.86	0.819	มาก	3.94	1.048	มาก	3.454	0.033
25. การกำหนดเงิน ชดเชยค่าที่ดินที่ถูก เวนคืนไม่ได้รวม ค่าชดเชยการสูญเสีย อาชีพและค่าชดเชยที่ เป็นต้นทุนทางสังคม ไว้ด้วย	3.89	0.649	มาก	3.86	0.681	มาก	3.65	1.031	มาก	1.506	0.223
26. การจ่ายเงิน ชดเชยค่าที่ดินที่ถูก เวนคืนเป็นไปอย่าง ล่าช้า	3.78	0.576	มาก	3.66	0.543	มาก	3.12	0.867	ปาน กลาง	14.855	0.000
27. การจ่ายเงิน ค่าชดเชยการเวนคืนที่ดิน ให้กับประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ. 2502 ในอัตราไร่ละ 600 บาท ไม่มีความเหมาะสม	3.86	0.664	มาก	3.83	0.460	มาก	3.62	1.021	มาก	1.523	0.220

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้ง ระหว่างรัฐกับ ประชาชนในที่ราช พัสดุแปลงหมายเลข ทะเบียนที่ ส.ชน.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอ จอมทอง จังหวัด เชียงใหม่	กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ			กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม			กลุ่มที่ 3 ประชาชน			F	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
28. การจ่ายเงิน ค่าชดเชยการเวนคืน ที่ดินให้กับประชาชนที่ ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อปี พ.ศ.2516 ในอัตรา ไร่ละ 1,500 บาท และ 2,000 บาท ไม่มีความ เหมาะสม	3.84	0.678	มาก	3.83	0.460	มาก	3.64	0.992	มาก	1.135	0.323
29. การเวนคืนที่ดิน ของภาครัฐ ไม่มีการ สำรวจความต้องการวิธี การดำรงชีวิตของ ประชาชนที่ถูกเวนคืน ที่ดิน	3.92	0.587	มาก	3.90	0.607	มาก	3.73	0.896	มาก	1.248	0.288
30. ประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดินมีวิธีการ ดำรงชีวิตในที่ดินที่ ภาครัฐจัดสรรให้ที่ อำเภอคอยเต่า แตกต่าง จากวิถีการดำรงชีวิตใน ที่ดินที่ถูกเวนคืน	3.81	0.608	มาก	3.55	0.674	มาก	3.60	0.923	มาก	1.046	0.352
31. ในการเวนคืน ที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ ศึกษาผลกระทบด้าน สิ่งแวดล้อมและวิถีการ ดำรงชีวิตของประชาชน ที่ถูกเวนคืนที่ดิน	3.89	0.606	มาก	3.86	0.681	มาก	3.67	0.942	มาก	1.488	0.227

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้ง ระหว่างรัฐกับ ประชาชนในที่ราช พัสดุแปลงหมายเลข ทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอ จอมทอง จังหวัด เชียงใหม่	กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ			กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม			กลุ่มที่ 3 ประชาชน			F	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
32. ประชาชนที่ย้าย ถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูก เวนคืนไปยังที่ดินที่ ภาครัฐจัดสรรให้ที่ อำเภอคอยเต่า ไม่มี คุณภาพชีวิตที่ดี	3.89	0.559	มาก	3.90	0.661	มาก	3.72	0.945	มาก	0.985	0.374
33. ภาครัฐไม่ได้เปิด โอกาสให้ประชาชนที่ ถูกเวนคืนที่ดินเข้ามามี ส่วนร่วมในการกำหนด บริเวณที่ดินที่จะจัดสรร ทดแทนให้ประชาชนที่ ถูกเวนคืนที่ดิน	3.84	0.546	มาก	3.62	0.611	มาก	3.10	0.946	ปาน กลาง	14.274	0.000
34. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรร ทดแทนให้ประชาชนที่ ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอ คอยเต่า มีสภาพพื้นที่ไม่ เหมาะสมกับการดำรงชีพ	3.95	0.655	มาก	3.90	0.712	มาก	3.72	0.967	มาก	1.348	0.261
35. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรร ทดแทนให้ประชาชนที่ ถูกเวนคืนที่ดินที่อำเภอ คอยเต่า ไม่มีแหล่งน้ำ หรืออยู่ไกลจากแหล่งน้ำ ไม่สามารถประกอบ อาชีพการเกษตรหรือใช้ อุปโภคบริโภคได้อย่าง เพียงพอ	3.84	0.754	มาก	3.90	0.712	มาก	3.62	0.942	มาก	1.994	0.138

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้ง ระหว่างรัฐกับ ประชาชนในтира หัดแปลงหมายเลข ทะเบียนที่ ส.จ.ม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอ จอมทอง จังหวัด เชียงใหม่	กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ			กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม			กลุ่มที่ 3 ประชาชน			F	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
36. ที่ดินที่ภาครัฐ จัดสรรทดแทนให้ ประชาชนที่ถูกเวนคืน ที่ดินที่อำเภอคลองเตย ไม่ มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอ ต่อการดำรงชีพ	3.76	0.633	มาก	3.79	0.663	มาก	3.54	0.966	มาก	1.686	0.187
37. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรร ทดแทนให้ประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดิน ที่อำเภอ คลองเตย จำนวน 5 ไร่ ต่อครอบครัว ไม่เพียงพอ ต่อการดำรงชีพ	3.78	0.703	มาก	3.72	0.826	มาก	3.29	0.975	ปาน กลาง	6.760	0.001
38. ประชาชนที่ย้าย ถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูก เวนคืน ไปยังที่ดินที่ภาค รัฐจัดสรรให้ที่อำเภอ คลองเตย ไม่สามารถ ประกอบอาชีพได้ดีกว่า ที่ดินที่ถูกเวนคืน	3.89	0.649	มาก	3.72	0.738	มาก	3.66	0.922	มาก	1.200	0.302
39. การอพยพย้าย ถิ่นฐานของประชาชน ที่ถูกเวนคืนที่ดินไปยัง สถานที่แห่งใหม่ ที่ อำเภอคลองเตย ภาครัฐ ไม่ได้รับฟังความ คิดเห็นของประชาชนที่ ถูกเวนคืนที่ดิน	4.03	0.592	มาก	3.90	0.547	มาก	3.27	1.051	ปาน กลาง	13.909	0.000

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้ง ระหว่างรัฐกับ ประชาชนในที่ราช พัสดุแปลงหมายเลข ทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอ จอมทอง จังหวัด เชียงใหม่	กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ			กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม			กลุ่มที่ 3 ประชาชน			F	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
40. ประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดินมีความ ผูกพันกับสภาพ แวดล้อมและประชาชน ในชุมชนในพื้นที่ที่ถูก เวนคืนที่ดิน	3.84	0.754	มาก	3.72	0.867	มาก	3.58	1.009	มาก	1.318	0.269
41. ประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดินมีความ ผูกพันกับสภาพ แวดล้อมและประชาชน ในชุมชนที่อยู่รอบพื้นที่ ที่ถูกเวนคืนที่ดิน	3.70	0.652	มาก	3.72	0.638	มาก	3.15	0.954	ปาน กลาง	10.510	0.000
42. การอพยพย้าย ถิ่นฐานของประชาชน ที่ถูกเวนคืนที่ดิน ประชาชนไม่สามารถ นำวัฒนธรรมของ ชุมชนเดิมไปใช้ในการ ดำรงชีพในพื้นที่ที่ ภาครัฐจัดสรรทดแทน ให้ที่อำเภอคอดเต่า	3.68	0.700	มาก	3.72	0.638	มาก	3.35	1.041	ปาน กลาง	3.265	0.039
43. ภาครัฐใช้ ความชอบธรรมตาม กฎหมายในการกำหนด โครงสร้างทางสังคม ให้กับประชาชนที่ถูก เวนคืนที่ดิน	3.19	0.765	ปาน กลาง	3.76	0.625	มาก	3.57	0.999	มาก	3.374	0.035

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

สาเหตุของความขัดแย้ง ระหว่างรัฐกับ ประชาชนในที่ราช พัสดุแปลงหมายเลข ทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอ จอมทอง จังหวัด เชียงใหม่	กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ			กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม			กลุ่มที่ 3 ประชาชน			F	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
44. การเวนคืนที่ดิน ของภาครัฐ ไม่ได้ พิจารณาดีถึงความ เป็นมาและวัฒนธรรม ของชุมชนที่ถูกเวนคืน ที่ดิน	3.84	0.678	มาก	3.83	0.591	มาก	3.59	1.035	มาก	1.704	0.183
45. นโยบายเวนคืน ที่ดิน ทำให้พื้นที่ โดยรอบที่ดินที่ถูก เวนคืน ไม่มีศักยภาพ ในเชิงเศรษฐกิจเพิ่ม มากขึ้น	2.41	0.787	น้อย	2.90	0.803	ปาน กลาง	2.45	0.959	น้อย	3.202	0.042
46. การเวนคืนที่ดิน ของภาครัฐ ทำให้ ประชาชนที่ไม่ได้ถูก เวนคืนที่ดิน อ้างสิทธิ เข้าไปใช้ที่ดินที่ภาครัฐ เวนคืนจากประชาชน เพื่ออยู่อาศัยและทำกิน	3.51	0.683	มาก	3.52	0.623	มาก	3.06	1.042	ปาน กลาง	5.824	0.003

โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ของ จอห์น ดับเบิลยู เบสท์ (John W. Best 1970: 190) วิเคราะห์ระดับความสำคัญของสาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 และใช้สถิติ ANOVA เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มดังกล่าว

ตอนที่ 3 สาเหตุของความขัดแย้ง แนวทางแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

1. จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้คำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยอิสระเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ มีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1.1.1 ภาครัฐไม่มีความต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง จำนวน 5 คน

1.1.2 ภาครัฐเวนคืนมาแล้ว ไม่ได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์การเวนคืน
จำนวน 3 คน

1.1.3 ประชาชนไม่มีความเกรงกลัวต่อการบังคับใช้กฎหมาย จำนวน 1 คน

1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1.2.1 ภาครัฐไม่ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง จำนวน 5 คน

1.2.2 ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา จำนวน 5 คน

1.2.3 เจ้าหน้าที่ภาครัฐไม่ปราบปรามดูแลมาตั้งแต่ต้น จำนวน 4 คน

1.2.4 ประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย จำนวน 2 คน

1.3 ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1.3.1 ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา จำนวน 41 คน

1.3.2 ภาครัฐขาดการประชาสัมพันธ์ทำให้ประชาชนไม่ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ จำนวน 40 คน

1.3.3 หน่วยงานภาครัฐ ไม่ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง จำนวน 31 คน

1.3.4 ภาครัฐประกาศเวนคืนทับที่ดินของประชาชน จำนวน 26 คน

1.3.5 ประชาชนไม่ทราบกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ จำนวน 12 คน
ตามรายละเอียดตามตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม. 2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

สาเหตุของปัญหาความขัดแย้ง	ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็น			
	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด (คน)
1. เจ้าหน้าที่ภาครัฐไม่ปราบปรามดูแลมาตั้งแต่ต้น	-	4	-	4
2. หน่วยงานภาครัฐ ไม่ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง	5	5	31	41
3. ภาครัฐเวนคืนมาแล้ว ไม่ได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์การเวนคืน	3	-	-	3
4. ประชาชนไม่มีความเกรงกลัวต่อการบังคับใช้กฎหมาย	1	-	-	1
5. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา	-	5	41	46
6. ประชาชนไม่ทราบ/ไม่เข้าใจกฎหมายระเบียบของทางราชการ	-	2	12	14
7. ภาครัฐขาดการประชาสัมพันธ์ทำให้ประชาชนไม่ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ	-	-	40	40
8. ภาครัฐประกาศเวนคืนทับที่ดินของประชาชน	-	-	26	26

จากตารางที่ 4.29 จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้คำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยอิสระเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นเพิ่มเติมเรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา จำนวน 46 คน
2. หน่วยงานภาครัฐ ไม่ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง จำนวน 41 คน
3. ภาครัฐขาดการประชาสัมพันธ์ทำให้ประชาชนไม่ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ จำนวน 40 คน
4. ภาครัฐประกาศเวนคืนที่ดินของประชาชน จำนวน 26 คน
5. ประชาชนไม่ทราบ/ไม่เข้าใจกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ จำนวน 14 คน
6. เจ้าหน้าที่ภาครัฐไม่ปราบปรามดูแลตั้งแต่ต้น จำนวน 4 คน
7. ภาครัฐเวนคืนมาแล้ว ไม่ได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์การเวนคืน จำนวน 3 คน

8. ประชาชนไม่มีความเกรงกลัวต่อการบังคับใช้กฎหมาย จำนวน 1 คน

2. จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้คำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยอิสระเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

2.1 ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ มีความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) จัดให้มีเวทีประชาคมร่วมกันระหว่างภาครัฐกับประชาชน จำนวน 11 คน
- 2) จัดให้ประชาชนเข้าตามสภาพการครอบครอง จำนวน 8 คน
- 3) จัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับที่ดินของรัฐให้ถูกต้อง จำนวน 5 คน
- 4) ดำเนินคดีกับประชาชนที่ถือครองที่ดิน จำนวน 2 คน

2.2 ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนใน ที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) จัดให้มีเวทีประชาคมร่วมกันระหว่างภาครัฐกับประชาชน จำนวน 9 คน
- 2) จัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับที่ดินของรัฐ

ให้ถูกต้อง จำนวน 5 คน

- 3) จัดให้ประชาชนเข้าตามสภาพการครอบครอง จำนวน 2 คน
- 4) ดำเนินคดีกับผู้บุกรุก จำนวน 1 คน

2.3 ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนใน ที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) จัดให้มีเวทีประชาคมร่วมกันระหว่างภาครัฐกับประชาชน จำนวน 66 คน
- 2) จัดให้ประชาชนเข้าตามสภาพการครอบครอง จำนวน 47 คน
- 3) ภาครัฐต้องประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับ

ที่ดินของรัฐให้ถูกต้อง จำนวน 34 คน

- 4) ให้ภาครัฐออกเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกินให้กับประชาชน จำนวน

16 คน

- 5) ภาครัฐจัดหาที่ดินที่เหมาะสมตามความต้องการของประชาชน จำนวน 12 คน

ตามรายละเอียดตามตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไข
ปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียน
ที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

แนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง	ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็น			
	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด (คน)
1. จัดให้มีเวทีประชาคมร่วมกัน ระหว่างภาครัฐกับประชาชน	11	9	66	86
2. จัดให้ประชาชนเข้าตามสภาพการ ครอบครอง	8	2	47	57
3. จัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ สร้าง ความรู้ ความเข้าใจกับประชาชน เกี่ยวกับที่ดินของรัฐให้ถูกต้อง	5	5	34	44
4. ดำเนินคดีกับประชาชนที่ถือครอง ที่ดิน	2	1	-	3
5. ให้ภาครัฐออกเอกสารแสดงกรรม- สิทธิ์ในที่ดินทำกินให้กับประชาชน	-	-	16	16
6. ภาครัฐจัดหาที่ดินที่เหมาะสมตาม ความต้องการของประชาชน	-	-	12	12

จากตารางที่ 4.30 จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้คำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม
ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยอิสระเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับ
ประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง
จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ กลุ่มที่ 2
ประชาสังคม และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นเพิ่มเติมเรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหา
น้อย ดังนี้

1. จัดให้มีเวทีประชาคมร่วมกันระหว่างภาครัฐกับประชาชน จำนวน 86 คน
2. จัดให้ประชาชนเข้าตามสภาพการครอบครอง จำนวน 57 คน
3. จัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับที่ดิน
ของรัฐให้ถูกต้อง จำนวน 44 คน

4. ให้ภาครัฐออกเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกินให้กับประชาชน จำนวน 16 คน
5. ภาครัฐจัดหาที่ดินที่เหมาะสมตามความต้องการของประชาชน จำนวน 12 คน
6. ดำเนินคดีกับประชาชนที่ถือครองที่ดิน จำนวน 3 คน

3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้คำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยอิสระเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

3.1 ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ มีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) ภาครัฐควรจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับที่ดินของรัฐอย่างต่อเนื่อง จำนวน 6 คน
- 2) ภาครัฐควรเร่งรัดจัดให้ประชาชนที่ถือครองที่ดินเช่าตามกฎหมายโดยเร็ว จำนวน 6 คน
- 3) ภาครัฐควรป้องกันไม่ให้ประชาชนขยายการถือครองที่ดินของรัฐเพิ่มมากขึ้น จำนวน 4 คน
- 4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนในพื้นที่ และผู้นำชุมชน ควรมีการบูรณาการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน จำนวน 3 คน
- 5) ภาครัฐควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รัฐดูแลที่ดินของรัฐเป็นการเฉพาะด้าน และต้องมีการปฏิบัติงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จำนวน 3 คน
- 6) หากภาครัฐมีความจำเป็นต้องเวนคืนที่ดินจากประชาชน ภาครัฐควรเวนคืนที่ดินเท่าที่จำเป็นในการใช้ประโยชน์ จำนวน 2 คน
- 7) ภาครัฐควรชี้แจงให้ประชาชนทราบถึงผลกระทบที่ประชาชนจะได้รับ หากไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด จำนวน 1 คน
- 8) ในการเวนคืนหรือการช่วยเหลือของภาครัฐควรสอบถามความต้องการจากประชาชนในพื้นที่ก่อน จำนวน 1 คน

3.2 ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม มีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชน

ในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัด เชียงใหม่ เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนในพื้นที่ และผู้นำชุมชน ควรมีการบูรณาการ แก้ไขปัญหาร่วมกัน จำนวน 6 คน

2) ภาครัฐควรป้องกันไม่ให้ประชาชนขยายการถือครองที่ดินของรัฐเพิ่มมากขึ้น จำนวน 4 คน

3) ภาครัฐควรจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ ประชาชนเกี่ยวกับที่ดินของรัฐอย่างต่อเนื่อง จำนวน 3 คน

4) ภาครัฐควรเร่งรัดจัดให้ประชาชนที่ถือครองที่ดินเช่าตามกฎหมาย จำนวน 3 คน

5) ภาครัฐควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รัฐดูแลที่ดินของรัฐเป็นการเฉพาะด้าน และต้อง มีการปฏิบัติงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จำนวน 2 คน

6) หากภาครัฐมีความจำเป็นต้องเวนคืนที่ดินจากประชาชน ภาครัฐควรเวนคืน ที่ดินเท่าที่จำเป็นในการใช้ประโยชน์ จำนวน 2 คน

7) ในการเวนคืนหรือการช่วยเหลือของภาครัฐควรสอบถามความต้องการจาก ประชาชนในพื้นที่ก่อน จำนวน 1 คน

3.3 ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความ คิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชน ในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัด เชียงใหม่ เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนในพื้นที่ และผู้นำชุมชน ควรมีการบูรณาการ แก้ไขปัญหาร่วมกัน จำนวน 37 คน

2) ภาครัฐควรจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ ประชาชนเกี่ยวกับที่ดินของรัฐอย่างต่อเนื่อง จำนวน 25 คน

3) ภาครัฐควรป้องกันไม่ให้ประชาชนขยายการถือครองที่ดินของรัฐเพิ่มมากขึ้น จำนวน 22 คน

4) ในการเวนคืนหรือการช่วยเหลือของภาครัฐควรสอบถามความต้องการจาก ประชาชนในพื้นที่ก่อน จำนวน 21 คน

5) ภาครัฐควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รัฐดูแลที่ดินของรัฐเป็นการเฉพาะด้าน และต้อง มีการปฏิบัติงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จำนวน 20 คน

6) รัฐบาลควรมีมาตรการกำหนดให้ประชาชนที่อยู่อาศัยและทำกินมาก่อนประกาศเวนคืนมีสิทธิอยู่อาศัยและทำกินได้ จำนวน 18 คน

7) ภาครัฐควรเร่งรัดจัดให้ประชาชนที่ถือครองที่ดินเช่าตามกฎหมาย จำนวน 14 คน

8) หากภาครัฐมีความจำเป็นต้องเวนคืนที่ดินจากประชาชน ภาครัฐควรเวนคืนที่ดินเท่าที่จำเป็นในการใช้ประโยชน์ จำนวน 10 คน

ตามรายละเอียดตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการแก้ไข ปัญหาความขัดแย้ง	ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็น			
	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด (คน)
1. ภาครัฐควรจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับที่ดินของรัฐอย่างต่อเนื่อง	6	3	25	34
2. ภาครัฐควรเร่งรัดจัดให้ประชาชนที่ถือครองที่ดินเช่าตามกฎหมายโดยเร็ว	6	3	14	23
3. ภาครัฐควรป้องกันไม่ให้ประชาชนขยายการถือครองที่ดินของรัฐเพิ่มมากขึ้น	4	4	22	30
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนในพื้นที่ และผู้นำชุมชน ควรมีการบูรณาการแก้ไขปัญหาร่วมกัน	3	6	37	46
5. ภาครัฐควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รัฐดูแลที่ดินของรัฐเป็นการเฉพาะด้าน และต้องมีการปฏิบัติงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	3	2	20	25
6. หากภาครัฐมีความจำเป็นต้องเวนคืนที่ดินจากประชาชน ภาครัฐควรเวนคืนที่ดินเท่าที่จำเป็นในการใช้ประโยชน์	2	2	10	14
7. ภาครัฐควรชี้แจงให้ประชาชนทราบถึงผลกระทบที่ประชาชนจะได้รับ หากไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด	1	-	-	1

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะอื่นๆในการแก้ไข ปัญหาความขัดแย้งฯ	ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็น			
	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด (คน)
8. ในการเวนคืนหรือการช่วยเหลือของ ภาครัฐควรสอบถามความต้องการจาก ประชาชนในพื้นที่ก่อน	1	1	21	23
9. รัฐบาลควรมีมาตรการกำหนดให้ ประชาชนที่อยู่อาศัยและทำกินมาก่อน ประกาศเวนคืนมีสิทธิอยู่อาศัยและทำกิน ได้	-	-	18	18

จากตารางที่ 4.31 จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้คำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยอิสระเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านเปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ กลุ่มที่ 2 ประชาสังคม และกลุ่มที่ 3 ประชาชน มีความคิดเห็นเพิ่มเติมเรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนในพื้นที่ และผู้นำชุมชน ควรมีการบูรณาการแก้ไขปัญหาร่วมกัน จำนวน 46 คน
2. ภาครัฐควรจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับที่ดินของรัฐอย่างต่อเนื่อง จำนวน 34 คน
3. ภาครัฐควรป้องกันไม่ให้ประชาชนขายการถือครองที่ดินของรัฐเพิ่มมากขึ้น จำนวน 30 คน
4. ภาครัฐควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รัฐดูแลที่ดินของรัฐเป็นการเฉพาะด้าน และต้องมีการปฏิบัติงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จำนวน 25 คน
5. ภาครัฐควรเร่งรัดจัดให้ประชาชนที่ถือครองที่ดินเช่าตามกฎหมายโดยเร็ว จำนวน 23 คน

6. ในการเวนคืนหรือการช่วยเหลือของภาครัฐตรวจสอบความต้องการจากประชาชนในพื้นที่ก่อน จำนวน 23 คน

7. รัฐบาลควรมีมาตรการกำหนดให้ประชาชนที่อยู่อาศัยและทำกินมาก่อนประกาศเวนคืนมีสิทธิอยู่อาศัยและทำกินได้ จำนวน 18 คน

8. หากภาครัฐมีความจำเป็นต้องเวนคืนที่ดินจากประชาชน ภาครัฐควรเวนคืนที่ดินเท่าที่จำเป็นในการใช้ประโยชน์ จำนวน 14 คน

9. ภาครัฐควรชี้แจงให้ประชาชนทราบถึงผลกระทบที่ประชาชนจะได้รับ หากไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด จำนวน 1 คน

ตอนที่ 4 ข้อมูลเพิ่มเติม (Additional Information)

ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลภาคสนามเพิ่มเติมโดยการสังเกตการณ์ในที่ดินที่เวนคืน บริเวณที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน บริเวณนิคมสร้างตนเองเขื่อนภูมิพล จังหวัดเชียงใหม่ และรวบรวมข้อมูลทุกข้อมูจากสำนักงานธนารักษ์พื้นที่เชียงใหม่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (เขื่อนภูมิพล) นิคมสร้างตนเองเขื่อนภูมิพล จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภोजอมทอง สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอดอยเต่า และผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 7 หมู่ที่ 10 หมู่ที่ 15 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

1. ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนจากประชาชน บริเวณที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้มาโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง ตำบลหางดง อำเภอสอด ตำบลบ้านแอ่น ตำบลท่าเคอ ตำบลมีดกา อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ และตำบลก้อ อำเภอสี จังหวัดลำพูน พ.ศ. 2502 ซึ่งตามหมายเหตุท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือในการก่อสร้างการชลประทานและการไฟฟ้าพลังน้ำตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าอันฮี พ.ศ.2500 นั้น จำเป็นจะต้องสร้างเขื่อนคอนกรีตขนาดใหญ่ขวางลำแม่น้ำปิงในท้องที่อำเภอสางงา จังหวัดตาก เขื่อนนี้เรียกว่า เขื่อนภูมิพล ซึ่งจะกักเก็บน้ำไว้ +260 ร.ท.ก.(ระดับน้ำทะเลปานกลาง) ที่เขื่อนภูมิพล น้ำจะเอ่อสูงขึ้นตามลำน้ำปิงไปถึงเขตอำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อใดฝนตกหนัก น้ำอาจจะขึ้นไปถึงเขตตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง

จังหวัดเชียงใหม่เป็นครั้งคราวอีกด้วย จึงจำเป็นต้องออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว

2. เชื้อนภูมิพลมีระดับกักเก็บน้ำสูงสุด 260 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง และที่ดินที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกาข้างต้น บริเวณที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 10 และหมู่ที่ 15 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่สูงกว่าระดับ 260 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง (ซึ่งเป็นระดับกักเก็บน้ำสูงสุดของเชื้อนภูมิพล) และตั้งแต่ภาครัฐเวนคืนที่ดินมาจากประชาชนจนถึงปัจจุบัน น้ำจากอ่างเก็บน้ำเชื้อนภูมิพลไม่เคยท่วมถึงที่ดินบริเวณที่เวนคืนดังกล่าว

3. ที่ดินที่เวนคืนจากประชาชนตามพระราชกฤษฎีกาข้างต้น บริเวณที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มริมแม่น้ำปิง และพื้นที่เนินเขา ลักษณะของดินโดยทั่วไปเป็นดินลูกรัง มีแหล่งน้ำจากแม่น้ำปิงและแหล่งตามน้ำธรรมชาติ ที่ดินที่เวนคืนจากประชาชน บริเวณที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 มีอาณาเขตครอบคลุมบางส่วนของ หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 10 และหมู่ที่ 15 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมงและเกษตรกรรม โดยปี พ.ศ. 2557 หมู่ที่ 7 มีรายได้ต่อครอบครัว 254,744.00 บาทต่อปี มีรายได้ต่อคน 73,276.00 บาทต่อปี หมู่ที่ 10 มีรายได้ต่อครอบครัว 187,895.00 บาทต่อปี มีรายได้ต่อคน 48,813.00 บาทต่อปี และหมู่ที่ 15 มีรายได้ต่อครอบครัว 182,594.00 บาทต่อปี มีรายได้ต่อคน 56,006.00 บาทต่อปี

ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน บริเวณที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่ได้ย้ายไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่นิคมสร้างตนเองเชื้อนภูมิพล จังหวัดเชียงใหม่ และยังคงใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ถูกเวนคืนตามเดิม จำนวน 407 ครัวเรือน จำนวนประชากร 1,162 คน

ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน บริเวณที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ย้ายไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่นิคมสร้างตนเองเชื้อนภูมิพล จังหวัดเชียงใหม่ และย้ายกลับมาที่ดินที่ถูกเวนคืน จำนวน 42 ครัวเรือน จำนวนประชากร 125 คน

ประชาชนที่ซื้อสิทธิจากผู้ถือครองเดิมและเป็นผู้ถือครองรายใหม่ ในที่ดินที่เวนคืนบริเวณที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 19 ครัวเรือน จำนวนประชากร 47 คน

4. นิคมสร้างตนเองเขื่อนภูมิพล จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในเขตอำเภอฮอด 2 ตำบล ได้แก่ ตำบลฮอดและตำบลบ้านตาล และอยู่ในเขตอำเภอดอยเต่า 5 ตำบล ได้แก่ ตำบลบ้านแอ่น ตำบลบงตัน ตำบลท่าเตื่อ ตำบลมิดกา และบางส่วนของตำบลดอยเต่า ตั้งอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลาง 240-350 เมตร ลักษณะของดินโดยทั่วไป เป็นดินทรายปนกรวด ลูกกรัง และหิน กระจายอยู่ทั่วไป และพบส่วนใหญ่อยู่สูงกว่าระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำมาก สภาพเก็บน้ำไม่อยู่ สภาพภูมิประเทศ มีลักษณะเป็นภูเขาเตี้ยและสลับสูงชัน โดยทั่วไปมีภูเขาสูงชันน้ำฝนอยู่โดยรอบ เมื่อฝนตกน้ำในลำห้วยจะไหลลงสู่แม่น้ำปิงอย่างรวดเร็วและซึมหายไป แหล่งน้ำธรรมชาติที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆมีน้อย สภาพป่าโปร่ง ประกอบด้วย ป่าเบญจพรรณ ป่าสัก และป่าแพะ ที่ถูกรายการตัดโค่นทำลายไปหมดแล้ว ทำให้ปริมาณฝนตกน้อยมาก ซึ่งเป็นเหตุทำให้ระดับน้ำใต้ดินลึกลง ปัจจุบัน นิคมฯ ได้แก้ปัญหาดังกล่าวโดยการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อทำการเกษตรและบริโภคใช้สอย และส่งเสริมให้มีการปลูกป่าทดแทน เพื่อการรักษาสภาพแวดล้อมและอนุรักษ์รักษาอุตสาหกรรมชาติ นิคมสร้างตนเองเขื่อนภูมิพล จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ 112,000 ไร่ จัดสรรให้ประชาชนที่อพยพจากเขื่อนน้ำพวยและประชาชนที่ถือครองอยู่เดิมก่อนจัดตั้งนิคมฯ 5,874 ครัวเรือน จำนวนประชากร 15,934 คน ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ปี พ.ศ.2557 มีรายได้ต่อครอบครัวเฉลี่ย 146,986.00 บาทต่อปี และมีรายได้ต่อคนเฉลี่ย 38,712.00 บาทต่อปี

5. จากข้อมูลข้างต้นสามารถเปรียบเทียบจำนวนครอบครัว จำนวนประชากร ที่ดินทำกิน อาชีพ รายได้ต่อครอบครัว และสภาพที่ดิน ของพื้นที่ที่ดินที่ถูกเวนคืน บริเวณที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 10 หมู่ที่ 15 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ กับพื้นที่ที่นิคมสร้างตนเองเขื่อนภูมิพล จังหวัดเชียงใหม่ ได้ตามรายละเอียดตารางที่ 4.32 ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบจำนวนครอบครัว จำนวนประชากร ที่ดินทำกิน อาชีพ รายได้ต่อครอบครัว และสภาพที่ดิน ของพื้นที่ที่ดินที่ถูกเวนคืน บริเวณที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 10 หมู่ที่ 15 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ กับพื้นที่นิคมสร้างตนเองเขื่อนภูมิพล จังหวัดเชียงใหม่

บริเวณพื้นที่ /ข้อมูลพื้นฐาน	ที่ดินที่ถูกเวนคืน บริเวณที่ราชพัสดุแปลง หมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 10 หมู่ที่ 15 ต.บ้านแปะ	นิคมสร้างตนเองเขื่อนภูมิพล จังหวัดเชียงใหม่
จำนวนครัวเรือน	468 ครัวเรือน	5,874 ครัวเรือน
จำนวนประชากร	1,334 คน	15,934 คน
ที่ดินทำกิน	ประมาณ 7 ไร่ต่อครอบครัว	ประมาณ 5 ไร่ต่อครอบครัว
อาชีพ	ประมงและเกษตรกรรม	เกษตรกรรม

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

บริเวณพื้นที่ /ข้อมูลพื้นฐาน	ที่ดินที่ถูกเวนคืน บริเวณที่ราชพัสดุแปลง หมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 10 หมู่ที่ 15 ต.บ้านแปะ	นิคมสร้างตนเองเขื่อนภูมิพล จังหวัดเชียงใหม่
รายได้ต่อครอบครัว	เฉลี่ย 208,411.00 บาทต่อปี	เฉลี่ย 146,986.00 บาทต่อปี
สภาพที่ดิน	สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มริม แม่น้ำปิง และพื้นที่เนินเขา ลักษณะของ ดินโดยทั่วไปเป็นดินลูกรัง แหล่งน้ำมา จากแม่น้ำปิงและแหล่งน้ำตามธรรมชาติ	ลักษณะของดินโดยทั่วไป เป็นดินทราย ปนกรวด ลูกรังและหิน กระจายอยู่ทั่วไป และพบส่วนใหญ่อยู่สูงกว่าระดับน้ำใน อ่างเก็บน้ำมาก สภาพเก็บน้ำไม่อยู่ สภาพ ภูมิประเทศ มีลักษณะเป็นภูเขาเตี้ยและ สลับสูงชัน โดยทั่วไปมีภูเขาสูงชันน้ำฝน อยู่โดยรอบ เมื่อฝนตกน้ำในลำห้วยจะไหล ลงสู่แม่น้ำปิงอย่างรวดเร็วและซึมหายไป แหล่งน้ำธรรมชาติที่จะนำมาใช้ประโยชน์ ในด้านต่างๆมีน้อย ปริมาณฝนตกน้อยมาก ซึ่งเป็นเหตุทำให้ระดับน้ำใต้ดินลึก ปัจจุบัน นิคมฯได้แก้ปัญหาดังกล่าวโดย การจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อทำ การเกษตรและบริโภค

ตอนที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียน
ที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

1.1 สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลข
ทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับ
ความสำคัญของสาเหตุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นตรงกัน ดังนี้

1.1.1 สาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก มี 24 สาเหตุ คือ

(1) ก่อนการกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้มีการรับฟังความ
คิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน

(2) ภาครัฐนํานโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเวนคืน

(3) ภาครัฐได้กำหนดแนวเขตในการเวนคืนที่ดิน เกินความจำเป็นในการใช้ประโยชน์

(4) ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนที่จะถูกเวนคืนที่ดิน ให้ทราบเหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ในการเวนคืนที่ดิน

(5) ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน ให้ทราบผลกระทบทางลบที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน

(6) ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน เกี่ยวกับมาตรการบรรเทาความเดือดร้อนที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน

(7) เมื่อมีการดำเนินการเวนคืนที่ดินแล้ว ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเวนคืนที่ดิน

(8) การเวนคืนที่ดินครั้งนี้ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ

(9) ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงเหตุผลที่จะใช้ประโยชน์ในที่ดินให้ประชาชน ที่ถูกเวนคืนที่ดินทราบอย่างชัดเจน

(10) ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อยุอาศัยตามเดิม

(11) ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามเดิม

(12) การกำหนดเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืน ไม่ได้รวมค่าชดเชยการสูญเสียอาชีพและค่าชดเชยที่เป็นต้นทุนทางสังคมไว้ด้วย

(13) การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เมื่อปี พ.ศ.2502 ในอัตราไร่ละ 600 บาท ไม่มีความเหมาะสม

(14) การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน เมื่อปี พ.ศ. 2516 ในอัตราไร่ละ 1,500 บาท และ 2,000 บาท ไม่มีความเหมาะสม

(15) การเวนคืนที่ดินของภาครัฐไม่มีการสำรวจความต้องการวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน

(16) ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีวิถีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า แตกต่างจากวิถีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ถูกเวนคืน

(17) ในการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและวิธีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน

(18) ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืนไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีคุณภาพชีวิตที่ดี

(19) ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินที่อำเภอคอยเต่า มีสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพ

(20) ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีแหล่งน้ำ หรืออยู่ไกลจากแหล่งน้ำ ไม่สามารถประกอบอาชีพการเกษตรหรือใช้อุปโภคบริโภคได้อย่างเพียงพอ

(21) ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินที่อำเภอคอยเต่า ไม่มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอต่อการดำรงชีพ

(22) ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืนไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดีกว่าที่ดินที่ถูกเวนคืน

(23) ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนในพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน

(24) การเวนคืนที่ดินของภาครัฐ ไม่ได้พิจารณาอดีตความเป็นมาและวัฒนธรรมของชุมชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน

1.1.2 สาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง มี 5 สาเหตุ ดังนี้

(1) ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไม่ได้รับประโยชน์จากการที่ภาครัฐนำนโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ

(2) ภาครัฐไม่ได้ใช้ที่ดินที่เวนคืนเฉพาะการจัดสร้างอ่างเก็บน้ำสำหรับเขื่อนภูมิพลเพื่อการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำและการชลประทาน แต่มีการนำที่ดินที่เวนคืนบางส่วนไปใช้งานอื่นด้วย

(3) ภาครัฐได้นำที่ดินที่ถูกเวนคืนบางส่วนไปใช้เพื่อประโยชน์ในราชการอื่น เช่น สร้างที่ทำการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตำบลบ้านแปะ เป็นต้น

(4) ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดิน ได้ใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนบางส่วนเป็นที่สาธารณะของชุมชน เช่น ศาลาประชาคม สวนสาธารณะและลานกีฬา เป็นต้น

(5) มีบุคคล และ/หรือ กลุ่มบุคคลซื้อสิทธิการครอบครองที่ดินบางส่วนจากผู้ครอบครองที่ดินเดิมที่ถูกภาครัฐเวนคืนที่ดิน เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

1.2 สาเหตุของความขัดแย้งฯ ที่กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกัน จำแนกตามระดับความสำคัญของสาเหตุ มีดังนี้

1.2.1 สาเหตุที่มีความสำคัญระดับมาก มี 13 สาเหตุ ดังนี้

- (1) ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน ให้ทราบผลประโยชน์ที่ประเทศชาติจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน
- (2) ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะเกี่ยวกับการเวนคืนที่ดิน
- (3) ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเวนคืนที่ดิน
- (4) ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการเวนคืนที่ดิน
- (5) ภาครัฐอ้างความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดเงินชดเชยและการจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนให้ประชาชน
- (6) การจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนเป็น ไปอย่างล่าช้า
- (7) ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดบริเวณที่ดินที่จะจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน
- (8) ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่อำเภอคอยเต่า จำนวน 5 ไร่ ต่อบรรทุกไร่ ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ
- (9) การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไปยังสถานที่แห่งใหม่ ที่อำเภอคอยเต่า ภาครัฐไม่ได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน
- (10) ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนที่อยู่รอบพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน
- (11) การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ประชาชนไม่สามารถนำวัฒนธรรมของชุมชนเดิมไปใช้ในการดำรงชีพในพื้นที่ที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ที่อำเภอคอยเต่า
- (12) ภาครัฐใช้ความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดโครงสร้างทางสังคมให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน
- (13) การเวนคืนที่ดินของภาครัฐทำให้ประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดินอ้างสิทธิเข้าไปใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนจากประชาชน เพื่ออยู่อาศัยและทำกิน

1.2.2 สาเหตุที่มีความสำคัญระดับปานกลาง มี 2 สาเหตุ ดังนี้

- (1) ภาครัฐไม่ได้จัดสร้างระบบชลประทานเหนือเขื่อนภูมิพล เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในการเวนคืนที่ดินครั้งนี้
- (2) ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อประกอบอาชีพค้าขายตามเดิม

1.2.3 สาเหตุที่มีความสำคัญระดับน้อย มี 2 สาเหตุ ดังนี้

- (1) ภาครัฐได้ดำเนินการตามกฎหมายการเวนคืนที่ดิน เพื่อเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ถูกเวนคืน โดยไม่สนใจความเดือดร้อนของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน
- (2) นโยบายเวนคืนที่ดินทำให้พื้นที่โดยรอบที่ดินที่ถูกเวนคืน ไม่มีศักยภาพในเชิงเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

1.3 สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนเสนอเพิ่มเติม มี 8 สาเหตุ ดังนี้

- (1) ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
- (2) หน่วยงานภาครัฐ ไม่ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง
- (3) ภาครัฐขาดการประชาสัมพันธ์ทำให้ประชาชนไม่ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ
- (4) ภาครัฐประกาศเวนคืนทับที่ดินของประชาชน
- (5) ประชาชนไม่ทราบและไม่เข้าใจกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ
- (6) ภายหลังจากเวนคืน ภาครัฐไม่ปราบปรามดูแลมาตั้งแต่ต้น
- (7) ภาครัฐเวนคืนมาแล้ว ไม่ได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์การเวนคืน
- (8) ประชาชนไม่มีความเกรงกลัวต่อการบังคับใช้กฎหมาย

2. การจัดกลุ่มสาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเด็นการศึกษา และระดับความสำคัญของสาเหตุ พบว่า

2.1 สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันและมีความสำคัญระดับมาก มี 6 สาเหตุ ดังนี้

- (1) นโยบายการเวนคืนที่ดิน: ก่อนการกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดินภาครัฐ ไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน การกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐได้กำหนดแนวเขตในการเวนคืนที่ดินเกินความจำเป็นในการใช้ประโยชน์ เมื่อมีการ

ดำเนินการเวนคืนที่ดินแล้วภาครัฐนำนโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเวนคืน และไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเวนคืนที่ดิน

(2) การทำความเข้าใจกับประชาชน: ก่อนการเวนคืนที่ดินภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนที่จะถูกเวนคืนที่ดินให้ทราบเหตุผลความจำเป็นที่จะใช้ประโยชน์ในที่ดิน และวัตถุประสงค์ในการเวนคืนที่ดิน ไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนที่จะถูกเวนคืนที่ดินให้ทราบผลกระทบทางลบและมาตรการบรรเทาความเดือดร้อนที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐขาดการประชาสัมพันธ์ ไม่ทราบปราชญ์แต่แก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ทำให้ประชาชนไม่ทราบข้อเท็จจริง ไม่ทราบหรือไม่เข้าใจกฎหมาย ระเบียบของทางราชการอย่างเพียงพอ ไม่มีความเกรงกลัวต่อการบังคับใช้กฎหมาย และเข้าใจว่าการเวนคืนที่ดินครั้งนี้ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ

(3) ความจำเป็นของประชาชน: ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืนเพื่ออยู่อาศัย และ/หรือเพื่อประกอบอาชีพประมงและเกษตรกรรมตามเดิม

(4) การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดิน: การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดินให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเมื่อ พ.ศ.2502 ในอัตราไร่ละ 600 บาท และเมื่อ พ.ศ. 2516 ในอัตราไร่ละ 1,500 บาท และ 2,000 บาท ไม่มีความเหมาะสม การกำหนดเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนไม่ได้รวมค่าชดเชยการสูญเสียอาชีพและค่าชดเชยที่เป็นต้นทุนทางสังคมไว้ด้วย

(5) วิธีการดำรงชีวิตของประชาชน: การเวนคืนที่ดินของภาครัฐไม่มีการสำรวจความต้องการวิธีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ไม่ได้พิจารณาอดีตความเป็นมาและวัฒนธรรมของชุมชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ไม่ได้มีการศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและวิธีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ทำให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ซึ่งมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนในพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน ไม่มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีวิธีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่าแตกต่างจากวิธีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ถูกเวนคืน

(6) ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชน: ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินที่อำเภอคอยเต่า มีสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพ ไม่มีแหล่งน้ำหรืออยู่ไกลจากแหล่งน้ำ ไม่มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอต่อการดำรงชีพ ทำให้ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืนไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่าไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดีกว่าที่ดินที่ถูกเวนคืน

2.2 สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันและมีความสำคัญระดับปานกลาง มี 2 สาเหตุ ดังนี้

(1) นโยบายการเวนคืนที่ดิน: ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไม่ได้รับประโยชน์จากการที่ภาครัฐนำนโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ

(2) สภาพความเป็นจริงในการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนมา: ภาครัฐไม่ได้ใช้ที่ดินที่เวนคืนเฉพาะการจัดสร้างอ่างเก็บน้ำสำหรับเขื่อนภูมิพลเพื่อการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำและการชลประทาน แต่มีการนำที่ดินที่เวนคืนบางส่วนไปใช้งานอื่น หรือไปใช้เพื่อประโยชน์ในราชการอื่น เช่น สร้างที่ทำการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตำบลบ้านแปะ เป็นต้น และมีประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดินได้ใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนบางส่วน เป็นที่สาธารณะของชุมชน เช่น ศาลาประชาคม สวนสาธารณะและลานกีฬา เป็นต้น รวมทั้งมีบุคคลและ/หรือ กลุ่มบุคคลซื้อสิทธิการครอบครองที่ดินบางส่วนจากผู้ครอบครองที่ดินเดิมที่ถูกภาครัฐเวนคืนที่ดิน เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

2.3 สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันและมีความสำคัญระดับมาก มี 5 สาเหตุ ดังนี้

(1) การทำความเข้าใจกับประชาชน: ก่อนการเวนคืนที่ดินภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนให้ทราบผลประโยชน์ที่ประเทศชาติจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน และไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะ มีส่วนร่วมในการดำเนินการ และมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

(2) การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดิน: ภาครัฐอ้างความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดเงินชดเชยและการจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนให้ประชาชน และการจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนเป็นไปอย่างล่าช้า

(3) ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชน: ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดบริเวณที่ดินที่จะจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน และที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินที่อำเภอคอยเต่า จำนวน 5 ไร่ ต่อครอบครัว ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ

(4) วิธีการดำรงชีวิตของประชาชน: การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไปยังสถานที่แห่งใหม่ ที่อำเภอคอยเต่า ภาครัฐใช้ความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดโครงสร้างทางสังคมให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน โดยไม่ได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ทำให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ซึ่งมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชน ในชุมชนที่อยู่รอบพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดิน ไม่สามารถนำวัฒนธรรมของชุมชนเดิมไปใช้ในการดำรงชีพในพื้นที่ที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ที่อำเภอคอยเต่า

(5) สภาพความเป็นจริงในการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนมา: การเวนคืนที่ดินของภาครัฐทำให้มีประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดินอ้างสิทธิเข้าไปใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนมาจากประชาชน เพื่อยุ่อาศัยและทำกิน

2.4 สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันและมีความสำคัญระดับปานกลาง มี 2 สาเหตุ ดังนี้

(1) สภาพความเป็นจริงในการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนมา: ภาครัฐ ไม่ได้จัดสร้างระบบชลประทานเหนือเขื่อนภูมิพล เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในการเวนคืนที่ดินครั้งนี้

(2) ความจำเป็นของประชาชน: ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืน เพื่อประกอบอาชีพค้าขายตามเดิม

2.5 สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันและมีความสำคัญระดับน้อย มี 2 สาเหตุ ดังนี้

(1) ภาครัฐได้ดำเนินการตามกฎหมายการเวนคืนที่ดินเพื่อเข้าใช้ประโยชน์ ในที่ดินที่ถูกเวนคืน โดยไม่สนใจความเดือดร้อนของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน

(2) นโยบายเวนคืนที่ดินทำให้พื้นที่โดยรอบที่ดินที่ถูกเวนคืน ไม่มีศักยภาพในเชิงเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนมีข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ดังนี้

3.1 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ประชาชนในพื้นที่ และผู้นำชุมชน ควรจัดให้มีเวทีประชาคม เพื่อแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

3.2 จัดให้ประชาชนเช่าตามสภาพการครอบครอง

3.3 ภาครัฐควรจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับที่ดินของรัฐอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง และควรชี้แจงให้ประชาชนทราบถึงผลกระทบที่ประชาชนจะได้รับ หากไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด

3.4 ให้ภาครัฐออกเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกินให้กับประชาชน

3.5 ภาครัฐจัดหาที่ดินที่เหมาะสมตามความต้องการของประชาชน

3.6 ดำเนินคดีกับประชาชนที่ถือครองที่ดิน

3.7 ภาครัฐควรป้องกันไม่ให้ประชาชนขยายการถือครองที่ดินของรัฐเพิ่มมากขึ้น

3.8 ภาครัฐควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รัฐดูแลที่ดินของรัฐเป็นการเฉพาะด้าน และต้องมีการปฏิบัติงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

3.9 ภาครัฐควรเร่งรัดจัดให้ประชาชนที่ถือครองที่ดินเช่าตามกฎหมายโดยเร็ว

3.10 ในการเวนคืนหรือการช่วยเหลือของภาครัฐควรสอบถามความต้องการจากประชาชนในพื้นที่ก่อน

3.11 รัฐบาลควรมีมาตรการกำหนดให้ประชาชนที่อยู่อาศัยและทำกินมาก่อนประกาศเวนคืน มีสิทธิอยู่อาศัยและทำกินได้

3.12 หากภาครัฐมีความจำเป็นต้องเวนคืนที่ดินจากประชาชน ภาครัฐควรเวนคืนที่ดินเท่าที่จำเป็นในการใช้ประโยชน์

การตอบคำถามการวิจัย

คำถามการวิจัย

ความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านเปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ มีสาเหตุมาจากอะไร

คำตอบของคำถามการวิจัย

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ชม.2257 ตำบลบ้านเปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ มี 7 สาเหตุ ดังนี้

1. นโยบายการเวนคืนที่ดิน ก่อนการกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน การกำหนดนโยบายการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐได้กำหนดแนวเขตในการเวนคืนที่ดินเกินความจำเป็นในการใช้ประโยชน์ เมื่อมีการดำเนินการเวนคืนที่ดินแล้ว ภาครัฐน่านโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเวนคืน ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเวนคืนที่ดิน ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไม่ได้รับประโยชน์จากการที่ภาครัฐน่านโยบายการเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ

2. การทำความเข้าใจกับประชาชน ก่อนการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนที่จะถูกเวนคืนที่ดินให้ทราบเหตุผลความจำเป็นที่จะใช้ประโยชน์ในที่ดิน วัตถุประสงค์ในการเวนคืนที่ดิน ผลประโยชน์ที่ประเทศชาติจะได้รับ ผลกระทบทางลบและมาตรการบรรเทาความเดือดร้อนที่ประชาชนจะได้รับจากการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะ มีส่วนร่วมในการดำเนินการ และมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ภาครัฐขาดการประชาสัมพันธ์ ไม่ปราบปรามดูแล แก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ทำให้ประชาชนไม่ทราบข้อเท็จจริง ไม่ทราบและไม่เข้าใจกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ

อย่างเพียงพอ ประชาชนไม่มีความเกรงกลัวต่อการบังคับใช้กฎหมายและเข้าใจว่าการเวนคืนที่ดินครั้งนี้ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ

3. ความจำเป็นของประชาชน ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ถูกเวนคืนเพื่ออยู่อาศัย และ/หรือเพื่อประกอบอาชีพประมง เกษตรกรรม และค้าขายตามเดิม

4. การจ่ายเงินค่าชดเชยการเวนคืนที่ดิน ภาครัฐอ้างความชอบธรรมตามกฎหมายกำหนด เงินค่าชดเชยโดยไม่ได้รวมค่าชดเชยการสูญเสียอาชีพและค่าชดเชยที่เป็นต้นทุนทางสังคมให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืน ทำให้เงินค่าชดเชยค่าที่ดินที่ประชาชนได้รับจากการเวนคืนที่ดิน เมื่อ พ.ศ.2502 ในอัตราไร่ละ 600 บาท และเมื่อ พ.ศ. 2516 ในอัตราไร่ละ 1,500 บาท และ 2,000 บาท ไม่มีความเหมาะสม และการจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดินที่ถูกเวนคืนเป็นไปอย่างล่าช้า

5. วิธีการดำรงชีวิตของประชาชน การอพยพย้ายถิ่นฐานของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไปยังสถานที่แห่งใหม่ ที่อำเภอคอยเต่า ภาครัฐใช้ความชอบธรรมตามกฎหมายในการกำหนดโครงสร้างทางสังคมให้กับประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ไม่มีการสำรวจความต้องการวิธีการดำรงชีวิต ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น ไม่ได้มีการศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและวิธีการดำรงชีวิตของประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน และไม่ได้พิจารณาอดีตความเป็นมาและวัฒนธรรมของชุมชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ทำให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินซึ่งมีความผูกพันกับสภาพแวดล้อมและประชาชนในชุมชนในพื้นที่ที่ถูกเวนคืนที่ดินและพื้นที่ที่อยู่รอบที่ดินที่ถูกเวนคืน ไม่สามารถนำวัฒนธรรมของชุมชนเดิมไปใช้ในการดำรงชีพในพื้นที่ที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ที่อำเภอคอยเต่า ส่งผลให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินไม่มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีวิธีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่าแตกต่างจากวิธีการดำรงชีวิตในที่ดินที่ถูกเวนคืน

6. ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ประชาชน ภาครัฐไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดบริเวณที่ดินที่จะจัดสรรทดแทนให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดิน ที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรทดแทนให้ที่อำเภอคอยเต่า มีสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพ โดยไม่มีแหล่งน้ำ หรืออยู่ไกลจากแหล่งน้ำ ไม่มีระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และจำนวนเนื้อที่ 5 ไร่ ต่อครอบครัวไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ทำให้ประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานจากที่ดินที่ถูกเวนคืนไปยังที่ดินที่ภาครัฐจัดสรรให้ที่อำเภอคอยเต่า ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดีเท่าที่ดินที่ถูกเวนคืน

7. สภาพความเป็นจริงในการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนมา ภาครัฐไม่ได้ใช้ที่ดินที่เวนคืนเฉพาะการจัดสร้างอ่างเก็บน้ำสำหรับเขื่อนภูมิพลเพื่อการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำและการชลประทาน และไม่ได้จัดสร้างระบบชลประทานเหนือเขื่อนภูมิพล เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ แต่มีการนำที่ดินที่เวนคืนบางส่วนไปใช้งานอื่น หรือไปใช้เพื่อประโยชน์ในราชการอื่น เช่น สร้าง

ที่ทำการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองตำบลบ้านแปะ เป็นต้น และมีประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดินได้ใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนบางส่วนเป็นที่สาธารณะของชุมชน เช่น ศาลาประชาคม สวนสาธารณะและลานกีฬา เป็นต้น รวมทั้งมีบุคคล และ/หรือ กลุ่มบุคคลซื้อสิทธิการครอบครองที่ดินบางส่วนจากผู้ครอบครองที่ดินเดิมที่ถูกภาครัฐเวนคืนที่ดิน เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ มีประชาชนที่ไม่ได้ถูกเวนคืนที่ดินอ้างสิทธิเข้าไปใช้ที่ดินที่ภาครัฐเวนคืนมาจากประชาชน เพื่ออยู่อาศัยและทำกิน

